

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สารสรุปทรงจากสภาวะอารมณ์ความรู้สึก

CONTENT OF EMOTIONAL SUBSTANCE



T129133

เฉลิมวุฒิ เวฬุคามกุล

Chaleamwut Welukhamkul

ฉพ.
๓ 4๗๑ ๘
เลขหมู่..... 2066
เลขทะเบียน..... 129133
รับ. เดือน. ปี..... 27 มี.ย. 2556

ที่ ar

.b. 1053992x
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2556

KMITL-2013-AR-M005-012

CONTENT OF EMOTIONAL SUBSTANCE

CHALERMWUT WELUKHAMKUL

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2013
KMITL-2013-AR-M005-012

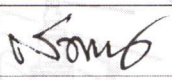
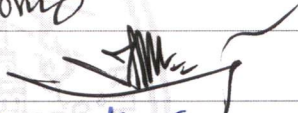
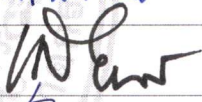
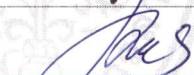
COPYRIGHT 2013

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ สารระบุทรงจากสภาวะอารมณ์ความรู้สึก
CONTENT OF EMOTIONAL SUBSTANCE
นักศึกษา นายเฉลิมวุฒิ เวฬุคามกุล
รหัสประจำตัว 52620728
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทักษะศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข	
รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุศยมาศ นันทวัน	ม.ล. บุศยมาศ นันทวัน
ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ	
ศาสตราจารย์เดชา วราชน	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 30 เมษายน 2556 เวลา 10.30 น.
สถานที่สอบ สาขาวิชาศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว



(รองศาสตราจารย์บุญสนอง รัตนสุนทรากุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 30 เดือน เมษายน พ.ศ. 2556

เคื่อง เครื่องมือ เบื่อหน่าย หดหู่และเจ็บปวด ถูกฉีกขาดและการทับซ้อนกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ และความรู้สึกที่มีผลกระทบอย่างสูงต่อสภาพของจิตใจ และหลบซ่อนอยู่อย่างถาวรในพื้นที่ส่วนตัวของจิตใจได้สำนึก รอวันที่จะออกมาเรียกร้องเจ็บปวดให้เกิดขึ้นกับสภาพของจิตใจได้ตลอดเวลา

กระบวนการขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญต่อกระบวนการขั้นตอน การสร้างสรรค์ผลงานที่มีแบบแผนและมีระบบที่ชัดเจน โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล จากแรงบันดาลใจของข้าพเจ้า เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจริง แสดงผ่านภาพถ่ายที่เป็นรูปทรงใบหน้า (Self-portrait) ของข้าพเจ้า นำมาวิเคราะห์ด้วยเหตุและผลเพื่อให้เกิดการตอบสนองและสอดคล้อง ทางด้านแนวคิดด้วยรูปแบบทางศิลปะที่เรียกว่า Photorealism ผ่านกระบวนการขั้นตอนของเทคนิค ภาพพิมพ์โลหะกัดกรวดด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์ (Etching) โดยขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผลงานด้วยเทคนิคนี้มีความละเอียดด้วยกระบวนการเฉพาะตัวของเทคนิคภาพพิมพ์ เป็นกระบวนการ เทคนิคที่สามารถตอบสนองและสอดคล้องกับเนื้อหา แนวคิด รวมถึงรูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

and overlap together. This is to convey to the emotion and feeling that have highly impact on psychological conditions and hidden permanently in the personal area of conscious that always wait for the day to repeat creating the pain to my mind.

For the creating procedure, I give important to the creation process that is planned with explicit system by beginning from data collection and gathering the data from my own inspiration to create the real work piece. It will be present through my Self-portrait photograph. Then, bring to analyze with the reason for the responsive and conformation of the concept about the art form that called Photorealism through the technical process of Etching. The creation procedure by this technique is very delicate in the specific process of printing technique. It is the technical process that can respond and conform to the concept and the form of this creation thesis very well.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงไปด้วยดีโดยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รศ.สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษาในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในชุดนี้ที่คอยให้คำปรึกษาและองค์ความรู้และคณาจารย์สาขาวิชาศิลปกรรมทุกท่านที่คอยให้คำชี้แนะและความกรุณา

ขอขอบคุณเพื่อนรุ่น ป.โท ทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือในหลายๆด้าน เพื่อนๆพี่ๆน้องๆชาวศิลปกรรม มมส และ มข. ที่คอยช่วยเหลือในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชุดนี้

สุดท้ายขอขอบพระคุณ คุณพ่อข้าพเจ้าที่ล่วงลับไปแล้วท่านเป็นแรงผลักดันทำให้ข้าพเจ้าตั้งใจในการร่ำเรียนจนจบการศึกษาปริญญาโท มรรดา น้องๆครอบครัวเวฬุคามกุล ที่คอยให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างในยามท้อแท้ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	2
1.2 ขอบเขตของผลงานที่นำเสนอ.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	3
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลทางศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์.....	4
2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	4
2.2 อิทธิพลทางศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์.....	5
2.2.1 Photorealism.....	5
2.2.2 chuck close.....	15
2.2.3 Marcus Harvey.....	18
บทที่ 3 แนวความคิดและการดำเนินงานในการสร้างสรรค์.....	21
3.1 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	21
3.2 การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....	22
3.2.1 การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล.....	22
3.2.2 การสร้างภาพร่าง.....	24
3.2.2.1 วิธีการสร้างภาพร่าง.....	25
3.2.3 การสร้างผลงานจริง.....	28
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	31
4.1 เนื้อหา.....	31
4.2 รูปแบบ.....	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะ.....	31
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 AUDREY FLACK	8
2.2 IDELLE WEBER.....	9
2.3 RICHARD ESTES.....	12
2.4 FRAN BULL.....	13
2.5 CHING-JANG YAO.....	14
2.6 Chuck close. Self portrait. 2008.....	16
2.7 Chuck close. Self portrait. 1987.....	16
2.8 Chuck close. Keith. 1972.....	17
2.9 Chuck close. Zhang Huan II. 2008-2009.....	17
2.10 Marcus Harvey. Myra. 1995.....	19
2.11 Marcus Harvey. Maggie.....	19
3.1 ตัวอย่างภาพถ่ายข้อมูลเบื้องต้น.....	23
3.2 ตัวอย่างภาพถ่ายข้อมูลเบื้องต้น.....	23
3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 1.....	25
3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 2.....	26
3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 3.....	26
3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 4.....	27
3.8 ภาพร่างชิ้นที่ 5.....	27
3.9 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1.....	28
3.10 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์.....	29
4.1 ชื่อผลงาน Emotion no.1.....	32
4.2 ไม่มีชื่อ.....	36
4.3 หมายเลข 1.....	37
4.4 หมายเลข 2.....	37
4.5 หมายเลข 3.....	38
4.6 Emotion no.2.....	39
4.7 ไม่มีชื่อ.....	42

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.8 หมายเลข 1.....	43
4.9 หมายเลข 4.....	44
5.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 1.....	46
5.2 ภาพผลงานชิ้นที่ 2.....	47
5.3 ภาพผลงานชิ้นที่ 3.....	48
5.4 ภาพผลงานชิ้นที่ 4.....	49
5.5 ภาพผลงานชิ้นที่ 5.....	50
5.6 ภาพผลงานชิ้นที่ 6.....	51
5.7 ภาพผลงานชิ้นที่ 7.....	52

บทที่ 1

บทนำ

อารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากการได้รับการกระทบจากสิ่งเร้า อารมณ์มีได้ทั้งทางบวก และทางลบ เป็นได้ทั้งความพึงพอใจและความรู้สึกไม่สมปรารถนา พฤติกรรมของมนุษย์เราเป็น จำนวนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของอารมณ์ หลายสิ่งหลายอย่าง ในทัศนะหนึ่ง อารมณ์ ก็แสดง ให้เห็นถึงสภาวะของร่างกายซึ่งถูกยั่วยุ จนเกิดมีการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยาหลายๆ อย่าง เช่น ใจสั่น, ซีดจรวดันเร็ว, การหายใจเร็วและแรงขึ้น, หน้าแดง เป็นต้น ในอีกทัศนะหนึ่ง อารมณ์ คือ ความรู้สึกซึ่งเกิดขึ้นเพียงบางส่วนจากสภาวะของร่างกายที่ถูกยั่วยุ อาจเป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่ พพอใจก็ได้ อารมณ์ยังเป็นสิ่งที่คนเราแสดงออกมาด้วยน้ำเสียง คำพูด สีหน้า หรือท่าทาง ประการ สุดท้ายอารมณ์เป็นได้ทั้ง แรงจูงใจ หรือเป้าประสงค์ ถ้าเป็นอารมณ์ที่น่าพึงพอใจก็เป็นเป้าประสงค์ เชิงนิยต (บวก) ถ้าไม่น่าพึงพอใจก็เป็นเป้าประสงค์เชิงนิเสธ (ลบ) ในแง่ของศัพท์บัญญัติ บางคน ใช้คำว่า “ आवेक ” หรือ “ ความสะเทือนใจ ” แทน “ อารมณ์ ”

องค์ประกอบของอารมณ์จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านสรีระ (Physiological dimension) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทางร่างกายที่จะต้องเกิดขึ้นควบคู่กับปฏิกิริยาทางอารมณ์ เช่น หัวใจเต้นเร็ว เหงื่อออกตาม ร่างกาย หรือ ไบหนาร์ร้อนผ่าว เป็นต้น อารมณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีระได้มาก ที่สุดคือ อารมณ์กลัว และ อารมณ์โกรธ อารมณ์กลัวจะก่อให้เกิดการหลั่งของฮอริโมน แอดรี นาลีนจากต่อมแอดรีนัล (Adrenal gland) ส่วนอารมณ์โกรธ จะก่อให้เกิดการหลั่งของฮอริโมน นอร์แอดรีนาลีน (Noradrenalin)

2. องค์ประกอบทางด้านการนึกคิด (Cognitive dimension) หมายถึง การมีปฏิริยา ด้าน จิตใจที่เกิดขึ้นต่อสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่และเกิดเป็นอารมณ์ขึ้นมา เช่น ชอบ -ไม่ ชอบ หรือ ถูกใจ- ไม่ถูกใจ เป็นต้น

3. องค์ประกอบทางด้านการมีประสบการณ์ (Experiential dimension) หมายถึง การเรียนรู้ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีความแตกต่างกันไป

อารมณ์เป็นสิ่งที่เราไม่สามารถสัมผัสและสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน แต่เราสามารถรู้สึกถึง สภาวะทางอารมณ์ของบุคคลที่แวดล้อมเราอยู่ได้ เช่น อาจสังเกตได้จากพฤติกรรมที่มีได้แสดง ออกเป็นภาษาหรือคำพูด (Nonverbal language) เช่น การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง แต่อาจ เกิดความสับสนในการตีความหมายได้ เพราะสังคมแต่ละแห่งอาจมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่

ไม่เหมือนกัน ส่วนองค์ประกอบของการตอบสนองสภาวะอารมณ์มีปัจจัยหลายๆด้าน เช่น ปฏิกริยาทางอารมณ์ (emotion action) , การตอบสนองทางระบบประสาทอิสระ (autonomic responses) , พฤติกรรมที่แสดงออกมา (expressive behavior) และ ความรู้สึก (feelings) จากการศึกษาค้นคว้าอารมณ์ของมนุษย์จะเริ่มมีขึ้นนับตั้งแต่เกิด ซึ่งนักจิตวิทยาพบว่าอารมณ์แรกของมนุษย์นั้นคือ อารมณ์ตื่นเต้น ทารกอายุ 3 เดือน จะมีเพียง อารมณ์เศร้า และอารมณ์ดีใจ ส่วนอารมณ์ที่มีความสลับซับซ้อนจะปรากฏมากขึ้นตามวุฒิภาวะ อารมณ์ก้าวร้าวและรุนแรงเป็นผลมาจากการที่บุคคลเกิดความคับข้องใจหรือความรู้สึกว่าตนถูกกดขี่อยู่ตลอดเวลา

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

จากสังคมในปัจจุบันสิ่งแวดล้อม ผู้คน ช้างเจ้าได้พบได้สัมผัสรับรู้กับตัวเอง ในความเป็นจริงที่ ร่ายล้อม มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในเรื่องต่างๆ ผู้น้อยถูกผู้ใหญ่กดขี่ข่มเหง มีการว่าร้ายต่อกันดูถูกเหยียดหยามซึ่งกันและกัน ผู้ที่ถูกว่ากล่าว บางครั้งก็รับไม่ได้กับคำพูดที่เยาะเย้ยล้อเลียนทำให้เกิดอารมณ์น้อยเนื้อต่ำใจ กับสิ่งที่ตัวเองได้กระทำหรือสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ในปัจจุบัน ถ้าหากบางคนมีปมด้อยอยู่ ไม่ว่าจะทางด้านจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกหรือแม้กระทั่งร่างกาย ยิ่งทำให้เกิดการซ้ำเติมที่จุดนั้นทำให้ผู้คนเหล่านั้นเกิดความไม่มั่นใจในตัวเอง ขาดกำลังใจในสิ่งที่กระทำและแสดงออกทางด้านความคิด ขาดความมั่นใจในการดำรงชีวิต สุดท้ายทำให้บุคคลนั้นๆ กลายเป็นคนที่ไม่มั่นใจในตัวเอง เพราะการจะทำอะไรก็จะถูกผู้อื่นที่อยู่รอบข้าง ว่ากล่าวหยอกล้อดูถูกเหยียดหยามในกิริยาท่าทางของบุคคลนั้น

จากเหตุการณ์ดังกล่าวโดยที่ช้างเจ้าได้เผชิญและสัมผัสมาตั้งแต่ยังเยาว์วัย เกือบทุกครั้งที่ได้พบปะพูดคุยกับผู้คนรอบข้างจะมีบางครั้งที่ถูกหยอกล้อต่างๆเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทางของช้างเจ้าทำให้เกิดความอับอายต่อสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ จนเป็นเหตุทำให้แรงบันดาลใจและแรงขับเคลื่อนในการแสดงออกมาผ่านผลงานศิลปะ ซึ่งผลงานของช้างเจ้านี้เป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์โลหะ เป็นการนำเสนอและแสดงออกมาทางด้านอารมณ์ความรู้สึก จิตใจ ที่ต้องการแสดงออกต่อสิ่งที่ได้รับมาจากผลกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจของตัวช้างเจ้าเอง โดยสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึก นึกคิด อารมณ์ จินตนาการ สภาพจิตใจ เป็นการระบายอารมณ์ความรู้สึกของตัวช้างเจ้าเอง เป็นพื้นที่เล็กๆ ๗ ทางหนึ่งผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์โลหะ

1.2 ขอบเขตของผลงานที่นำเสนอ

ขอบเขตในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้ากำหนดขอบเขตในด้านแนวคิด รูปแบบ และเทคนิค ซึ่งขอบเขตแนวคิดข้าพเจ้าต้องการสะท้อนและแสดงออกมาทางด้านอารมณ์ความรู้สึก สภาพจิตใจ ที่ได้รับมาจากผลกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจของตัวข้าพเจ้าเอง จากบริบท สภาพแวดล้อมรอบข้าง และประสบการณ์จริงที่ผ่านมาของข้าพเจ้า เพื่อเป็นการบ่งชี้และสื่อสารให้เข้าใจและตระหนักถึงความรู้สึก นึกคิด อารมณ์ จินตนาการ สภาพจิตใจภายในตัวข้าพเจ้า ส่วนขอบเขตด้านรูปแบบและเทคนิค ข้าพเจ้านำเสนอผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบที่เป็น การนำรูปทรงของใบหน้า (Self portrait) ที่แสดงสภาวะอารมณ์ต่างๆ ที่อยู่ภายในของข้าพเจ้า โดยมีการจัดองค์ประกอบใหม่ในเชิงสร้างสรรค์ ตัดทอน สร้างร่องรอยการถูกฉีกขาดและแผง ใบหน้าทับซ้อน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกที่อยู่ข้างในจิตใจที่ซ่อนอยู่ภายในตัวข้าพเจ้า โดยการสร้างสรรค์ผลงานในโครงการวิทยานิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะ 2 มิติ ด้วยวิธีการกระบวนการสร้างสรรค์เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ (Etching)

1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

- 1.3.1 เพื่อศึกษาค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัว
- 1.3.2 เพื่อศึกษาค้นคว้าและสรุปเนื้อหาแนวคิดในลักษณะผลงานสร้างสรรค์ที่สะท้อนอารมณ์ สภาพจิตใจของตัวข้าพเจ้า
- 1.3.3 สร้างสรรค์และนำเสนอผลงานศิลปะในลักษณะ 2 มิติ ผ่านเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ เพื่อตอบสนองกับแนวคิดที่นำเสนอ
- 1.3.4 เพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ออกสู่ สาธารณะชน ผ่านการจัดนิทรรศการ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลทางศิลปะ ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง สารระบุทรงจากสภาวะอารมณ์ความรู้สึก แม้จะเป็นการสร้างสรรค์ขึ้นจากทางด้านแนวความคิด ประสบการณ์ แรงบันดาลใจ มุ่งแสดงออกตามความรู้สึกของตัวเอง และค้นหาวิธีการสร้างสรรค์เฉพาะตัวเป็นสำคัญ ซึ่งข้าพเจ้ามีขั้นตอนกระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานที่มีแบบแผนและระบบที่ชัดเจน โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากแรงบันดาลใจของข้าพเจ้าที่มาจากภาพถ่ายที่เป็นรูปทรงใบหน้า(Self-portrait) ของข้าพเจ้าเพื่อที่จะสะท้อนและตอบสนองต่อแนวคิดของข้าพเจ้า จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลภาพถ่ายที่ได้มาสร้างต้นแบบภาพร่างตามจินตนาการ ความรู้สึก เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดแล้ววิเคราะห์ภาพร่างเพื่อคัดเลือกภาพร่างที่ดีที่สุด ก่อนจะนำภาพร่างชิ้นนั้นมาสร้างสรรค์ผลงานจริง

2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สิ่งที่สำคัญและเป็นปัจจัยหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ ต้องมีการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นต้นแบบในด้านแนวคิด รูปแบบ เพื่อให้ผลงานในการสร้างสรรค์มีความชัดเจนลงตัวสอดคล้องกับแนวคิดและรูปแบบของผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมา ซึ่งข้อมูลที่จะนำมาเป็นต้นแบบในด้านของแนวคิดและรูปแบบต้องมีความชัดเจนเกี่ยวข้อง กระชับ และลงตัว เพื่อที่แนวคิด รูปแบบ ในผลงานสร้างสรรค์ไม่แตกประเด็น หรือออกนอกกรอบจากแนวคิดและรูปแบบมากเกินไปซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่ได้มามักจะมาจากประสบการณ์สภาพแวดล้อมรอบข้าง สังคม สื่อต่าง ๆ หรือจินตนาการส่วนตัว ที่เป็นปัจจัยหลักของแรงบันดาลใจที่จะนำมาซึ่งข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานให้มีคุณภาพ ซึ่งจากที่กล่าวมานั้นข้าพเจ้าได้ค้นหาและเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลหลายด้าน มีดังนี้

- 2.1.1 ข้อมูลจากภาพถ่ายรูปทรงใบหน้าข้าพเจ้าเพื่อตอบสนองและสอดคล้องกับแนวคิดของผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า
- 2.1.2 ข้อมูลจากเอกสารที่สำคัญ เช่น หนังสือตำราเกี่ยวกับศิลปะ สุนัขบัตรแสดงงาน
- 2.1.3 ข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ไปสเตอร์
- 2.1.4 ข้อมูลจากสื่อ IT เช่น Internet ภาพยนตร์

2.1.5 ข้อมูลประสบการณ์จริงถ่ายถอดออกมาในเชิงจินตนาการเพื่อสะท้อนและตอบสนองกับแนวคิดของข้าพเจ้า

2.2 อิทธิพลทางศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

ปัจจุบันผลงานศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาจะเป็นการสร้างสรรค์ที่ได้รับแรงบันดาลใจและแนวคิดของแต่ละศิลปินที่แตกต่างกันออกไป แล้วแต่เจตนาอารมณ์ มุมมอง ทักษะ และประสบการณ์ที่เคยสัมผัสหรือพบเห็น เมื่อศิลปินได้รับแรงกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกมาจากแรงบันดาลใจเหล่านี้แล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกต้องการถ่ายถอดอารมณ์ที่อยู่ในตัวศิลปิน โดยได้มีการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ถิ่นกรอง วิเคราะห์ เพื่อสร้างสรรค์ความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวจนเป็นแนวคิดและรูปแบบของตัวศิลปินเอง แต่ในขณะเดียวกันผลงานการสร้างสรรค์ของศิลปินแต่ละคนก็อาจจะมีใกล้เคียง หรือเหมือนกันขึ้นอยู่กับอิทธิพลศิลปะในอดีตที่ศิลปินได้รับมา ซึ่งในผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าก็ได้รับอิทธิพลทางศิลปะมาด้วยเช่นกัน โดยผลงานของข้าพเจ้าก็มีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับการสร้างสรรค์ของกลุ่มศิลปินหลายคน กลุ่มศิลปินที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับผลงานของข้าพเจ้า ได้แก่ Photorealism เป็นศิลปะในรูปแบบที่เหมือนจริงอีกแนวหนึ่งซึ่งศิลปินได้รับความบันดาลใจจาก ภาพถ่าย ศิลปินใช้กล้องถ่ายภาพและภาพถ่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงความคิดและข้อมูล ต่าง ๆ ด้วยการแสดงออกหลากหลายมุมมองและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โลหะในชุดนี้ จึงประกอบด้วยประวัติผลงานศิลปินและความเป็นมาของกลุ่มศิลปิน Photorealism เพื่อนำมาวิเคราะห์ ศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มี 2 คน คือ chuck close และ Marcus Harvey ผลงานของศิลปินทั้ง 2 เป็นแบบอย่างและขยายความคิดจินตนาการคนละแง่มุมซึ่งแต่ละแง่มุมที่ได้รับอิทธิพลมานั้นถูกนำมาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับอุปนิสัย ความชอบ รสนิยมส่วนตัว ทักษะพื้นฐาน และวิธีการขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เพื่อให้เกิดการตอบสนองกับแนวความคิด รูปแบบผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าในวิทยานิพนธ์ชุดนี้

2.2.1 Photorealism

นับเป็นระยะเวลาหลายทศวรรษที่ศิลปะแบบนามธรรมได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในวง การของศิลปะของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวงการศิลปะร่วมสมัยในช่วงทศวรรษของปี ค.ศ. 1970 บรรดาศิลปินที่ชอบแสวงหาหรือเปลี่ยนแปลงแนวคิดและรูปแบบหลายท่าน เริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการสร้างสรรค์ศิลปะที่มุ่งแสดงให้เห็นถึงภาวะของ อารมณ์และความรู้สึกส่วนตัวของ

ศิลปิน ตลอดจนการแสดงออกในรูปแบบของนามธรรม ซึ่งยากแก่การเข้าถึงและเป็นที่น่าสนใจได้ ศิลปินเหล่านั้นจึงหันกลับมามองดูโลกที่ล้อมรอบตนเองอยู่ในขณะนั้นในแง่ที่เป็นจริงมากขึ้น ดังนั้นศิลปะในแนวเหมือนจริงทั้งในด้านของรูปแบบและในด้านของเนื้อหาจึงได้ เริ่มปรากฏให้เห็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของคนทั่วไปอย่างแพร่หลายอีกครั้ง หนึ่ง ความจริงแล้ว การหวนกลับมาของศิลปินในแนวเหมือนจริงปัจจุบันนี้ มีผลสืบเนื่องมาจากบทบาทของศิลปินในยุคก่อนศตวรรษที่ 20 คือ ในช่วงของศตวรรษที่ 19 นั้น วิวัฒนาการทางภาพถ่ายเจริญรุดหน้าควบคู่กันไปกับ การศึกษาทางด้านศิลปะ สถาบันหรือโรงเรียนศิลปะต่าง ๆ ทั้งในยุโรปและอเมริกาต่างพากันผลิต ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานทั้งในด้าน จิตรกรรม หรือประติมากรรม ในแนวเหมือนจริงอย่าง กว้างขวาง ศิลปินอเมริกันที่เขียนภาพในแนวเหมือนจริงนั้นมีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนไป กว่า ศิลปินยุโรปที่ทำงานในประเภทเดียวกันแม้แต่น้อย การเขียนภาพในแนวเหมือนจริงของศิลปิน อเมริกันยังคงเป็นที่นิยมอย่างกว้าง ขวางจวบจนทุกวันนี้ ทั้ง ๆ ที่ศิลปะในแนวนามธรรมและศิลปะ ในลักษณะแปลกใหม่ได้เข้ามามีบทบาทอยู่ในวงการ ศิลปะของอเมริกันเช่นกัน และใน ขณะเดียวกันนี้เองศิลปะแนวเหมือนจริงอีกแขนงหนึ่งได้เกิดขึ้นและยัง ความฉงนสนเท่ห์ให้กับผู้ได้ พบเห็นผลงานเป็นอย่างมาก ศิลปะในแนวดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันดีในนามของ Photorealism (PHOTO REALISM) ชาร์พ โฟกัส (SHARP FOCUS) ไฮเปอร์ เรียลลิสม์ (HYPER REALISM) หรือ “ซูเปอร์ เรียลลิสม์” (SUPER REALISM) เป็นศิลปะในรูปแบบที่เหมือนจริงอีกแนวหนึ่งซึ่ง ศิลปินได้รับความบันดาลใจจากภาพถ่าย ศิลปินใช้กล้องถ่ายภาพและภาพถ่ายเป็นปัจจัยสำคัญ ในการแสดงความคิดและข้อมูล ต่าง ๆ ด้วยการแสดงออกในงานจิตรกรรม ศิลปินเหล่านั้นไม่ เพียงแต่จะมีความสามารถสูงในการใช้เทคนิคที่ยังผลให้งาน จิตรกรรมของเขามีลักษณะเหมือน ภาพถ่ายเท่านั้น เขายังสามารถแสดงให้เห็นถึงสายตาอันแหลมคมของมนุษย์ตลอดจนการใช้ฝีมือ ซึ่งมีความละเอียดละออและมีความคมชัดเหนือกว่ากล้องถ่ายภาพอีกด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า ศิลปินกลุ่ม Photorealism นั้น แม้จะเขียนภาพในแนวเหมือนจริง ซึ่งดูราวกับว่าต้องขึ้นอยู่กับ รูปแบบที่แน่นอนตายตัวก็ตามแต่แท้ที่จริงแล้วศิลปินเหล่านี้สร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระโดยไม่ คำนึงว่าครั้งหนึ่งศิลปิน ที่เขียนภาพจากภาพถ่ายนั้นได้รับการประณามว่าเป็นผู้ที่ไร้ความสามารถ และไม่มีหัวใจในการสร้างสรรค์ที่แตกต่างจากภาพถ่ายซึ่งปราศจากชีวิตเท่านั้น ศิลปินกลุ่ม นี้จึงสร้างสรรค์ผลงานอย่างมีความมั่นใจและละทิ้งความเชื่อแบบเก่าไปโดยสิ้นเชิงอันที่จริงการ สร้างสรรค์ศิลปะนั้น ไม่ควรจะมีใครมากำหนด หรือตั้งกฎเกณฑ์ว่าศิลปินจะต้องทำงานศิลปะใน รูปแบบนั้น รูปแบบนี้ จึงจะเป็นที่ยอมรับ การทำงานศิลปะเป็นเรื่องของความคิด ความพึงพอใจ เฉพาะบุคคล ศิลปินแต่ละคนมีสิทธิเขียนภาพจากสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือได้รับความบันดาลใจจากอะไร ก็ได้ การเขียนภาพโดยมีที่มาจากภาพถ่าย จึงไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่การเขียน ภาพจากภาพถ่ายของศิลปินได้มีมานานนักหนาแล้วตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 ดังเช่นผลงานของเดอ

ลากัวร์ทซ์ ศิลปินโรแมนติก หรือผลงานของ กูร์เบต์ ศิลปินเรียลลิสต์ เป็นต้น ภาพถ่ายเป็นสื่อชักนำให้ศิลปินพยายามเลือกสรรเรื่องราว เนื้อหา และรูปแบบในการแสดงออกเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตและภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนั้นและในทำนองกลับกันงานจิตรกรรมก็มีส่วนสร้างความบันดาลใจให้กับศิลปินช่างภาพและวงการศิลปะการถ่ายภาพด้วยเช่นกัน จะเห็นได้จากภาพถ่ายบางภาพมีลักษณะเหมือนงานจิตรกรรมมาก

ศิลปิน Photorealism มิได้ตั้งกฎเกณฑ์หรือประกาศถ้อยแถลงเฉพาะกลุ่มเป็นทางการ เนื่องจากว่า ศิลปะในแนวนี้เป็นศิลปะที่มีรูปแบบและมีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ง่าย งานในลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้องอาศัยการพิสูจน์เพื่อหาคำตอบ หรือต้องแปลความหมายอันลึกซึ้งอย่างศิลปะประเภท Conceptual art และศิลปะในแนวอื่น ๆ การที่ศิลปะในแนวของ Photorealism แสดงความหมายในตัวเองได้อย่างแจ่มชัดในลักษณะภาพถ่าย หรือเหนือภาพถ่ายอย่างตรงไปตรงมานั้น หากจะพูดในด้านของคุณค่าแล้ว ศิลปะในแนวนี้มีได้ด้อย หรือมีความสำคัญน้อยกว่าศิลปะในรูปแบบอื่น ๆ แต่ประการใด

ศิลปินในกลุ่มได้ให้เหตุผลและแสดงทัศนะเกี่ยวกับการใช้ภาพถ่ายไว้หลาย ประการ ศิลปินบางท่านจำเป็นต้องทราบล่วงหน้าว่า ภาพที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว จะปรากฏออกมาในลักษณะใด ดังนั้นเขาจึงต้องตัดสินใจให้แน่นอนลงไปเลยที่เดียวว่าจะแสดงความคิด หรือใช้รูปแบบการจัดวาง ตลอดจนการใช้เทคนิคอย่างไรเสียก่อนที่จะลงมือเขียนภาพจริง ๆ โดยปกติศิลปินทั่ว ๆ ไปมักจะลงมือเสกสรรค์ด้วยการวาดเส้น หรือใช้สีน้ำเป็นภาพร่างก่อนเพื่อหาแนวทางในการสร้างสรรค์ แต่ศิลปิน Photorealism ใช้ภาพถ่ายแทนการวาดเส้นโดยตรง

AUDREY FLACK ศิลปินในกลุ่มผู้หนึ่งได้แสดงความเห็นว่า การที่เธอใช้ภาพถ่ายเป็นภาพร่างแบบนี้ช่วยให้เธอได้ใช้เวลาในการศึกษาภาพ เหล่านั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วน การเขียนภาพคนจากภาพถ่ายนั้นดีกว่าเขียนจากคนจริง เพราะเหตุว่า ภาพถ่ายนั้นเป็นภาพนิ่ง ไม่เคลื่อนไหว อีกทั้งสี สัน แสง เงา ในภาพก็แน่นอนตายตัว เธอสามารถใช้สมาธิในการเขียนภาพได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลว่าสิ่ง เหล่านั้นจะเปลี่ยนแปลงในขณะที่เขียนจากของจริง ภาพถ่ายช่วยให้เธอเลือกเรื่องราวต่าง ๆ ที่เธอต้องการเขียนได้อย่างอิสระ และสามารถจะเน้นส่วนใดหรือดึงจุดไหนมาขยายเพื่อใส่ส่วนละเอียดได้ตามใจชอบ JOSEPH RAPHAEL ศิลปินในกลุ่มอีกท่านหนึ่งเห็นว่า การเขียนจากภาพถ่ายนั้นอำนวยความสะดวกในเรื่องของเวลาและสถานที่ เพราะเหตุว่า เขาจะเขียนภาพอะไรจากตรงไหน เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้ยังไม่ต้องเสียเวลามานั่งร่างภาพเพื่อหาการจัดวางองค์ประกอบด้วยการเขียนภาพในแนว Photorealism คือ การมองโลกที่อยู่ล้อมรอบตัวเราผ่านเลนส์ของกล้องอีกทีหนึ่ง การมองด้วยตาเปล่านั้น เราอาจมองข้ามสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าได้อย่างมากมาย คล้ายเส้นผมบังภูเขา และเราไม่สามารถจะมองเห็นส่วนละเอียดของทุกสิ่งทุกอย่างได้มากเท่ากับการ บันทึกด้วยกล้องถ่ายภาพ ถึงแม้ว่าการมองดู

ภาพถ่ายจะไม่มีชีวิตจิตใจเท่ากับการมองของจริงด้วยตาก็มตามแต่ความงามของภาพถ่ายก็มี
ลักษณะเฉพาะและดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้มาก



ภาพที่ 2.1 AUDREY FLACK. Marilyn (Vanitas). 1977. oil on canvas. 96"x96"

IDELLE WEBER นิยมเขียนภาพจากภาพถ่ายซึ่งเป็นเรื่องราวของสิ่งปฏิกูล เช่น เศษ
ขยะที่ทิ้งอยู่ตามถนนและมุมตึก เศษขยะเหล่านั้นล้วนเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคใน
ชีวิตประจำวัน เว็บเบอร์อาจต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความคิดของเขาที่มีต่อการขาดความรับผิดชอบ
ชอบของคนในสังคมปัจจุบันซึ่งอยู่ในที่ที่เจริญแล้ว แต่มองข้ามเรื่องการรักษาความสะอาดไป ภาพ
ของเศษขยะที่เขาเลือกสรรมาเขียนนั้น ได้แก่ ภาพของกระป๋อง ขวดเบียร์ ขวดน้ำอัดลม กล่องซึ่งมี
สลากเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมต่าง ๆ เศษพลาสติกและซองบุหรี่ เป็นต้น สิ่งดังกล่าวล้วนเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิด
จากโรงงานอุตสาหกรรม และมีชื่อเป็นที่รู้จักคุ้นเคยของคนอเมริกันทั่วไป เศษขยะในภาพของเขามี
ความสวยงามมากกว่าสภาพที่เป็นจริง เขาอาจใช้ภาพเขียนของเขาเรียกร้องความสนใจจากคนดู
ทางอ้อม ให้อยู่พิจารณาและหันกลับมาคิดถึงซากของวัฒนธรรมแห่งวัตถุนิยมที่ปรากฏอยู่
ตรงหน้านั้นว่า ให้ผลอย่างไรกับชีวิตความเป็นอยู่และความรับผิดชอบของคนที่ได้ชื่อว่าเป็น ผู้
เจริญแล้วในสังคม เขาสามารถใช้เทคนิคสีน้ำเก็บส่วนละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงผิวพื้นของ วัสดุ
ประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเหมือนจริง และคมชัดยิ่งกว่าภาพถ่ายอีกด้วย



ภาพที่ 2.2 IDELLE WEBER. Cooper Union Trash. 1974. oil on canvas.

45 x 64 1/2 inches

RICHARD ESTES เป็นอีกผู้หนึ่งซึ่งได้รับความบันดาลใจ และมีแนวความคิดในการสร้างสรรค์มาจากภาพถ่าย เขาได้เน้นให้เห็นว่า ศิลปินที่เขียนภาพในแนวมินิได้เขียนให้มีลักษณะเช่นเดียวกับภาพถ่ายเท่านั้น แต่เขาเหล่านั้นได้พยายามสอดแทรกความเป็นศิลปะลงในงานตามแนวคิดของตนเท่า ที่สามารถจะทำได้ และภาพถ่ายนี้เองมีส่วนสำคัญที่ชักนำให้ศิลปินพยายามเลือกสรรเรื่องราว เนื้อหา และรูปทรงในการแสดงออก เพื่อสะท้อนให้เห็นชีวิตและสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนั้น เขาได้เลือกวัสดุที่มีความมันวาว เช่น กระจกใสและกระจกเงาซึ่งสามารถสะท้อนภาพที่ปรากฏตามหน้าต่าง ตัวอาคารหรือรถยนต์ยานพาหนะอันได้แก่รถยนต์ เครื่องบินชนิดต่าง ๆ มาเป็นเครื่องสื่อความหมาย แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งดังกล่าวที่มีต่อชีวิตประจำวัน ผลงานส่วนใหญ่ของเอสเทสจะเป็นภาพของอาคารร้านรวงต่าง ๆ ในกรุงนิวยอร์ก เมื่อพิจารณาตามหลักความจริงนั้น ในขณะที่เราเดินดูสิ่งต่าง ๆ ตามหน้าต่างหรือตู้กระจกในย่านสรรพสินค้า เรามักจะมองดูสิ่งที่อยู่ข้างในกระจกก่อน โดยมีได้ใส่ใจในเงาสะท้อนที่ปรากฏบนกระจกเหล่านั้น เขามองเห็นชีวิตและความสำคัญของสิ่งดังกล่าว ดังนั้น เขาจึงได้พยายามชักนำให้คนดูภาพของเขา มองเห็นสิ่งที่อยู่ด้านหลัง และบริเวณแวดล้อมที่ปรากฏอยู่บนกระจกตรงหน้า และนอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงการหักเหของแสงและเงาสะท้อนที่ผ่านกระจกด้าน หนึ่งมายังอีกด้านหนึ่งด้วย ศิลปินไม่นิยมแสดงให้เห็นภาพคนหรือสิ่งที่มีชีวิตอื่น ๆ ในงานของเขา อาจมีบ้างก็เป็นเพียงส่วนประกอบที่วางเลื่อน ไม่ชัดเจน งานของเขานั้น ดูเพียงผิวเผินจะ

รู้สึกว่าเป็นงานที่ปราศจากความหมาย แต่หากดูอย่างพินิจพิจารณา ก็จะพบว่าเป็นงานที่แปลความหมายได้ยากทั้ง ๆ ที่สิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในงาน ก็ล้วนแต่เป็นสิ่งที่บ่งบอกความหมายในตัวของมันเองอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามการแปลความหมายในงานศิลปะนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทัศนคติ ความเข้าใจ รสนิยม การศึกษาและความซาบซึ้งในงานศิลปะของแต่ละบุคคล ว่าจะมีมากน้อยหรือแตกต่างกันไปในลักษณะใดจะสังเกตเห็นได้ว่า ในงานศิลปะของศิลปินกลุ่ม Photorealism โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานของ RICHARD ESTES นั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏจะมีความสำคัญและมีความชัดเจนเท่ากันหมด ศิลปินจะไม่แสดงออกซึ่งความรู้สึกและอารมณ์ส่วนตัว จะมีก็เพียงแต่การเสนอความคิดเห็นเท่านั้นนอกจากเขาจะสร้างสรรค์งานจิตรกรรมจากภาพถ่ายแล้ว เขายังใช้ภาพสไลด์เป็นส่วนประกอบอีกด้วย เขามีได้เขียนเพียงให้เหมือนภาพถ่ายหรือภาพสไลด์ แต่เขาสามารถจะเน้นลักษณะของเงาสะท้อนไม่ว่าจะปรากฏอยู่บนวัตถุประเภทใดก็ตาม ให้มีความพิเศษคมชัดยิ่งกว่าภาพถ่ายหรือภาพสไลด์เสียอีก เงาสะท้อนกลับไปกลับมาซึ่งแลดูซับซ้อนนั้นทำให้เกิดมิติ มีระยะและมีความลึกในลักษณะลวงตาได้สิ่งสำคัญในการเขียนภาพตามแนวของ Photorealism นั่นคือ เทคนิคในการถ่ายทอดสิ่งซึ่งอยู่ในภาพถ่ายมาเป็นงานจิตรกรรม เพราะเหตุว่าศิลปินจะต้องเขียนภาพให้มีความชัดแจ้งและมีความคมเหนือภาพถ่าย เขามักจะใช้ภาพถ่ายหลาย ๆ ภาพมาประกอบกัน ภาพถ่ายเหล่านั้นอาจจะเป็นภาพถ่ายของสถานที่เดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียง ซึ่งเขาเป็นผู้บันทึกมาด้วยตนเอง ภาพถ่ายแต่ละภาพล้วนแล้วแต่เป็นภาพที่แสดงให้เห็นส่วนละเอียดของแง่มุมต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น

โดยศิลปินนิยมเขียนภาพให้มีลักษณะซับซ้อนกัน คือ ภาพของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ภายในตู้แผ่นกระจกใสกับภาพภายนอก เงาสะท้อนปรากฏอยู่บนพื้นผิวของวัตถุหรือแผ่นกระจก ภาพซ้อนทั้งสองลักษณะดังกล่าวช่วยสร้างให้เกิดความขัดแย้ง และความประสานกลมกลืนกันภายในภาพอย่างน่าสนใจ เทคนิคและวิธีการในแนวนี้แน่นอนที่มีส่วนทำให้งานของเขามีลักษณะพิเศษ ซึ่งแตกต่างไปจากศิลปินคนอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน

ได้มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่างานของเขาเหมือนภาพถ่ายและไม่มีอะไรน่าสนใจ แต่ถ้าหากพินิจพิจารณาดูให้ดีจะพบว่า ความคมชัดเสมอกันของสิ่งต่าง ๆ ภายในภาพนั้นเป็นการสร้างสรรค์ของศิลปินที่มีความพิเศษเหนือภาพถ่าย เพราะกล้องถ่ายภาพหรือแม้แต่สายตาของคนเราสามารถจะโฟกัสหรือปรับระยะให้เห็น ได้ชัดเจนเป็นเพียงเฉพาะจุดเท่านั้นงานของเขา เป็นงานที่แสดงออกซึ่งความกระจ่างชัดและความตรงไปตรงมา โดยปกติวิสัยแล้ว ศิลปินผู้นี้เป็นคนเปิดเผยและมักใช้คำพูดสั้น ๆ แต่เป็นที่เข้าใจได้ง่าย เช่น เขากล่าวว่า “ดูจะเป็นการไม่ฉลาดนักที่จะมัวเสียเวลาทำภาพร่างหรือภาพ Sketch ในเมื่อข้าพเจ้าสามารถใช้ภาพถ่ายเป็นแบบสำหรับลงมือเขียนภาพจริงได้ดี กว่า” ครั้นเมื่อมีผู้ตั้งข้อสงสัยว่าทำไมเขาจึงเขียนแต่ภาพภายในตัวเมือง เขาก็ตอบสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่า “ก็ข้าพเจ้าอยู่ในเมืองนี้เอง แต่ถ้าหากว่าข้าพเจ้าอยู่ในที่อื่น ๆ ข้าพเจ้าก็คงต้องเขียนภาพ

ของสถานที่เหล่านั้นอย่างแน่นอน" RICHARD ESTES ผู้ที่มีสายตาอันแหลมคม นิยมงานศิลปะที่มีลักษณะเหมือนจริงมาก และในขณะเดียวกันเขาก็ละความสนใจจากศิลปะแบบนามธรรมโดยสิ้นเชิง เขาไม่เห็นด้วยกับการที่ศิลปินหมกมุ่นอยู่กับการแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึกเฉพาะตน มากจนเกินกว่าที่จะคำนึงถึงโลกที่อยู่รอบ ๆ ตนเองจากการศึกษาดูงานของศิลปินผู้นี้โดยใกล้ชิด ผู้เขียนสังเกตเห็นลักษณะการใช้ฝีแปรงที่ให้ความรู้สึกที่เฉียบขาดและแข็ง แกร่ง หากดูจากภาพหรือมองดูงานของเขาอย่างผิวเผินแล้ว จะรู้สึกราวกับว่าเขาเขียนภาพอย่างระมัดระวัง หรือเกลี้ยฝีแปรงให้กลมกลืนกัน แต่ความจริงแล้วในความคิดที่พิถีพิถันและความประณีตบรรจงในงานของเขา ยังทิ้งร่องรอยของความคมในฝีแปรงไว้ด้วยเขาสามารถใช้พู่กันผสมสีและป้าย สีไล่น้ำหนักวัตถุ สิ่งของที่มีความมันวาวได้ภายในไม่กี่นาทีด้วยความชำนาญ ชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงให้เห็นความมันวาวบนพื้นผิวของอลูมิเนียมเป็นที่น่าสนใจว่า ศิลปินคนอื่น ๆ ในกลุ่ม Photorealism ใช้เวลาเขียนภาพ ๆ หนึ่งอาจนานถึงหกเดือนหรือเป็นปี แต่สำหรับเขาแล้วใช้เวลาเพียงหนึ่งเดือนถึงสองเดือนเท่านั้น เพียงแค่เขาขึ้นโครงของภาพภายในเวลาหนึ่งสัปดาห์ หากไม่ตรวจตรามองหาส่วนละเอียดในงานกันจริง ๆ แล้ว จะดูราวกับว่าภาพนั้นเสร็จสมบูรณ์ทีเดียว RICHARD ESTES ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะว่า "งานศิลปะนั้นหากศิลปินผู้ทำ พูดอธิบายงานของตนได้น้อยเท่าไร ความสำเร็จในงานของตนย่อมมีมากเท่านั้น" หมายความว่า หากศิลปินอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างในงานของตนพร้อมหรือและเกินความจำเป็น จนกระทั่งกลายเป็นการบอกเล่ารายละเอียด ซึ่งทำให้ผู้ชมผลงานไม่ได้ใช้ความรู้สึก ความคิดหรือจินตนาการของตนเองเข้าสัมผัสแล้ว ผลงานนั้น ๆ ก็อาจเป็นเพียงภาพประกอบคำอธิบายและคุณค่าของงานก็ลดน้อยลงไปอย่างมาก ผลงานศิลปะที่มีคุณค่าอย่างแท้จริงนั้น ตัวศิลปินเองไม่จำเป็นต้องบรรยายสรรพคุณมาก เพราะงานย่อมจะต้องแสดงตัวของมันเองให้เป็นที่ประจักษ์ได้ แต่ในกรณีที่ต้องการจะลดช่องว่างระหว่างศิลปินและประชาชนที่ไม่เข้าใจศิลปะ เพื่อความกระจ่างและเพื่อการศึกษาที่มาของความคิดและขบวนการหรือขั้นตอน ตลอดจนเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ศิลปินจะต้องมีความ สามารถแถลงให้เป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มชัดเช่นกัน ผลงานของเขาเป็นศิลปะรูปแบบเหมือนจริงอีกแนวหนึ่ง ซึ่งได้รับความบันดาลใจมาจากภาพถ่าย อันมีส่วนประกอบของสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมที่สะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็น อยู่ในสังคมเมือง ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงความเจริญทางเทคโนโลยี และวิทยาการสมัยใหม่ได้และในขณะเดียวกันกับที่วัตถุนิยมเข้ามามีบทบาทอย่าง มากมายต่อชีวิตประจำวันของคนเรานั้น ธรรมชาติและความผูกพันทางด้านจิตใจของคนในสังคมสมัยใหม่กำลังถูกมองข้ามและ ลดความสำคัญลงไปอย่างน่าเสียดาย



ภาพที่ 2.3 RICHARD ESTES. No title [Grant's]. 1972. colour screenprint.

35.8 x 51.7; 50.0 x 70.0 cm. edition: 72/75

ส่วนในด้านของเทคนิคนอกเหนือจากการใช้สีน้ำมันและสีอะคริลิคแล้ว ศิลปินในกลุ่ม Photorealism หลายคนได้นำสีน้ำมาสร้างสรรค์ผลงานที่มีความละเอียดลออได้เสมอเหมือน หรือมีความคมชัดยิ่งกว่าภาพถ่ายและเนื่องจากสีน้ำเป็นสีที่มีคุณลักษณะพิเศษ สามารถนำไปใช้ได้หลายวิธีการด้วยกัน นับตั้งแต่การนำสีไปป้ายลงบนกระดาษ ให้เกิดเป็นรูปทรงหรือฝีแปรงในลักษณะหยาบ ๆ หรือแม้กระทั่งการบรรจุแต่งแต้มเก็บส่วนละเอียดให้เหมือนจริงทุกประการเป็นที่ทราบกันดีว่า ในความคิดของคนอีกจำนวนไม่น้อย ยังเชื่อว่า เทคนิคสีน้ำควรจะเป็นเทคนิคที่แสดงความอิสระไม่ว่าจะเป็นที่พู่กันที่ ปาดลงบนกระดาษ การระบายสีในลักษณะชุ่ม หรือการปล่อยให้สีซึมเข้าหากันอย่างนุ่มนวล และข้อสำคัญเทคนิคสีน้ำต้องดูแลแล้วมีความสด ความจริงเราไม่ควรจะกำหนด หรือจำกัดขอบเขตในด้านเทคนิควิธีการของสีน้ำอย่างแน่นอนตายตัว ศิลปินสามารถจะนำสีน้ำไปประยุกต์ใช้ได้มากมายหลายวิธีด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของความคิด เนื้อหา ตลอดจนรูปแบบและความพึงพอใจของศิลปินแต่ละคน

นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1972 เป็นต้นมา ดูเหมือนว่า ศิลปิน Photorealism ให้ความสนใจกับการเขียนภาพด้วยสีน้ำมากขึ้น ศิลปินที่ทำจิตรกรรมสีน้ำในแนวนี้ ได้แก่ RAPH GOINGS, DON McCLEAN, TOM BLACKWELL และ CHUCK CLOSE เป็นต้น การเขียนภาพของศิลปินดังกล่าวต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญเป็นพิเศษ เพราะเนื่องจากว่า เทคนิคสีน้ำนั้นควบคุมได้ยาก ต่างกับการใช้เทคนิคสีน้ำมันหรือสีอะคริลิค ซึ่งควบคุมได้ง่ายกว่า เมื่อมีสิ่งผิดพลาดหรือมีส่วนที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติม ก็สามารถจะระบายทับและแก้ไขได้โดยสะดวก แต่การเขียนภาพสีน้ำในแนวของ Photorealism นั้น ศิลปินจะต้องใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมตั้งแต่เริ่มลงมือเขียนภาพเลยทีเดียว การแก้ไขข้อผิดพลาดในงานสีน้ำนั้นค่อนข้างยาก และต้องทำอย่าง

ระมัดระวังหากมีการใช้ดินสอร่างก่อนจะลงสีต้องเขียนให้เบาที่สุดเมื่อระบายสีทับแล้ว ร่องรอยของเส้นดินสอเหล่านั้นจะได้ไม่ปรากฏและไม่ทำให้ความคมชัดของภาพต้องเสียไป

FRAN BULL เขียนภาพจิตรกรรมสีน้ำ ซึ่งเป็นภาพของทิวทัศน์ ตัวอาคาร หรือสัตว์ต่าง ๆ ที่มีเงาสะท้อนปรากฏอยู่ในน้ำ ผลงานของศิลปินผู้นี้ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้มากเป็นพิเศษเพราะเหตุว่ามีสีสันสวยงามและเงาสะท้อนในน้ำนั้นดูมีชีวิตชีวาอย่างประหลาด บูลเก็บส่วนละเอียดต่าง ๆ ด้วยการใช้เทคนิคป้ายสีให้ทับซ้อนกัน (GLAZE) โดยระบายสีแรกลงไปก่อน ปล่อยให้แห้ง แล้วใช้สีอีกสีหนึ่งระบายทับลงไปบาง ๆ ส่วนในพื้นที่หลังของภาพนั้นเขาใช้เทคนิคพ่นสีให้แลดูนุ่มนวล กลมกลืนเข้าหากันเพื่อให้มีความเบลอมืดไม่ชัดเจนอย่างภาพถ่าย



ภาพที่ 2.4 FRAN BULL. Horses of the Camargue. 1980.

Serigraph on Somerset, signed and numbered in pencil.

22 x 30 inches [55.88 x 76.2 cm]. Edition: 250, AP 29/30

CHING-JANG YAO ศิลปินจีนจากไต้หวัน มีแนวการเขียนภาพเช่นเดียวกับ RICHARD ESTES ศิลปินทั้งสองใช้ภาพถ่ายของสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมที่สะท้อนให้เห็นถึง ชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมเมืองอันเต็มไปด้วยความเจริญทางเทคโนโลยีและวิทยา การสมัยใหม่เป็นสื่อในการแสดงออก CHING-JANG YAO เขียนภาพซึ่งเป็นกระจกตามอาคารและตู้โชว์หน้าร้านในสถานที่ต่าง ๆ ให้มีความบางใสและสามารถรับเงาสะท้อนของอาคารและสิ่งต่าง ๆ ในบริเวณใกล้เคียงได้อย่างไม่น่าเชื่อ เขาใช้เทคนิคสีน้ำเขียนภาพในแนวนี้ได้ไม่แพ้เอสเทส ซึ่งใช้สีน้ำมันและสีอะคริลิก CHING-JANG YAO ระบายสีทับซ้อนกันบาง ๆ ตรงบริเวณที่เป็นกระจก เขา

เว้นพื้นขาวของกระดาษไว้ในส่วนที่กระทบกับแสงสว่างจัด ๆ นอกจากนี้ยังได้ใช้เทคนิคขีดและถูบสีออกในบริเวณที่ต้องการเน้นให้เห็นถึง ความใสของกระจกอีกด้วย



ภาพที่ 2.5 CHING-JANG YAO. Taiwanese. 1941 – 2001. Coca-Cola. 1981.

Silkscreen, signed and numbered in pencil

อย่างไรก็ตามอาจสรุปได้ว่า ศิลปิน Photorealism ไม่แสดงออกซึ่งความรู้สึกและอารมณ์ส่วนตัว จะมีก็เพียงแต่การเสนอแนะความคิดเท่านั้น ความหมายภายในงานอาจจะไม่มีอะไรที่ลึกซึ้ง แต่สิ่งต่าง ๆ ที่ศิลปินนำมาเขียนล้วนมีเนื้อหา และสาระที่บ่งบอกความหมายในตัวของมันเองอย่างชัดเจนอยู่แล้วตามความเป็นจริง ศิลปินเหล่านั้นได้สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตอีกลักษณะหนึ่ง ซึ่งเป็นชีวิตที่ต้องผูกพันอยู่กับเทคโนโลยี อันเป็นผลผลิตจากสมองและฝีมือของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมแบบวัตถุนิยม ซึ่งเราไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้เช่นกัน

2.2.2 chuck close

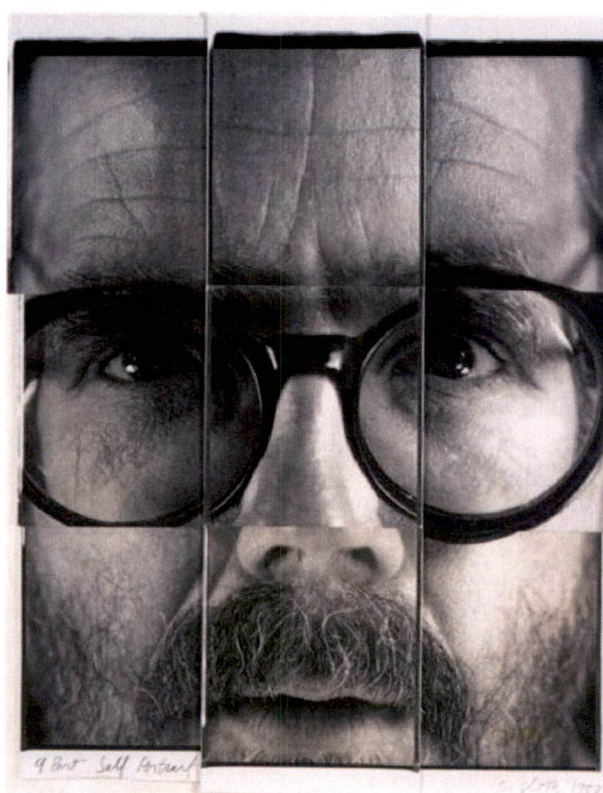
chuck close (เกิด 5 กรกฎาคม 1940, Monroe, Washington) เป็นจิตรกรชาวอเมริกันและช่างภาพที่ประสบความสำเร็จมีชื่อเสียงเป็น photorealist ผ่านการถ่ายภาพบุคคลขนาดใหญ่ของเขาผลงานส่วนใหญ่ของเขาของเขาจะถ่ายภาพบุคคลขนาดใหญ่มาก Photorealism หรือ Hyperrealism ในปี ค.ศ. 1962 เขาได้รับปริญญาตรีของเขาจากมหาวิทยาลัยวอชิงตัน แล้วเขาเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโทของ มหาวิทยาลัยเยล ซึ่งเขาได้รับ MFA ในปี 1964 เมื่อจบการศึกษาเขากลับไปยังสหรัฐและได้ทำงานเป็นครุศิลปะที่ University of Massachusetts

ผลงานสร้างสรรค์ของเขาส่วนใหญ่ได้รับความนิยมบันดาลใจจากภาพถ่ายที่เน้นเฉพาะใบหน้าของคน เขานิยามขยายให้ภาพเขียนของเขาที่มีขนาดใหญ่กว่าภาพถ่ายหลายเท่า จิตรกรรมของเขาเป็นภาพเหมือนของคนที่กำลังจ้องมองมายังคนดู ให้ความรู้สึกแตกต่างไปจากการมองดูภาพถ่าย ซึ่งผู้ที่เป็นแบบให้ถ่ายจะมองตรงมายังกล้อง ศิลปินใช้เทคนิค AIRBRUSH ในงานจิตรกรรมของเขา ความนุ่มนวลของเทคนิคทำให้ภาพเขียนดูมีลักษณะเหมือนภาพถ่ายจริง ๆ จะแตกต่างกันก็ตรงความรู้สึกของผู้ชมที่สัมผัสกับงานทั้งสองลักษณะเท่านั้น

ซึ่งข้าพเจ้าให้ความสนใจในผลงานของ chuck close ในแนวความคิดที่นำเสนอในรูปแบบทรงของใบหน้ามนุษย์ในลักษณะ Self portrait ผ่านกระบวนการถ่ายภาพ และผสมผสานด้วยจิตรกรรมที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขา โดยในการนำเสนอรูปแบบง่าย ๆ แต่มีความอัตลักษณ์และสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี ทำให้ผลงานสร้างสรรค์จิตรกรรมและภาพถ่ายของเขามีประเด็นความน่าสนใจมากขึ้น



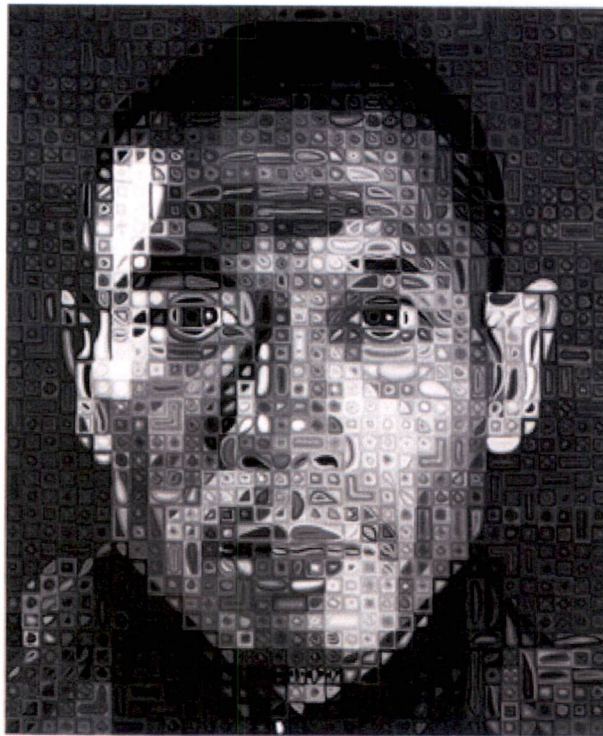
ภาพที่ 2.6 Chuck close . Self portrait. 2008. Four black and white Polaroid photographsinged to board . 63 $\frac{1}{4}$ x 71 $\frac{1}{2}$ inches,unique.



ภาพที่ 2.7 Chuck close. Self portrait. 1987. Polaroid.



ภาพที่ 2.8 Chuck close. Keith. 1972. Mezzotint. 39.2 x 39.6 cm



ภาพที่ 2.9 Chuck close. Zhang Huan II. 2008-2009. Oil on canvas. 257.8 x 213.4 cm

ผลงานสร้างสรรค์ทั้ง 4 ชิ้นของ Chuck close แสดงให้เห็นถึงผลงานที่มีความเรียบง่ายแต่ทรงพลัง มีการจัดการที่ดีในเรื่องของกระบวนการขั้นตอน เอกลักษณะเฉพาะตัวในด้านการสร้างสรรค์ผลงานด้วยจิตรกรรมภาพถ่ายและรูปแบบของผลงานก็สามารถสะท้อนให้เห็นอารมณ์ความรู้สึกอะไรบางอย่างที่ผู้ชมตั้งประเด็นคำถามในขณะที่ชมผลงานว่าศิลปินจะสื่อให้เห็นถึงอะไร ในรูปทรง Self portrait ที่ศิลปินนำเสนอ

2.2.3 Marcus Harvey

Marcus Harvey เติบโตขึ้นใน Moortown ของชานเมือง ลีดส์ ประเทศอังกฤษ จบการศึกษาจาก วิทยาลัย Goldsmiths ในปี 1986 เป็นหนึ่งศิลปินใน Young British Artists (YBAS) และเป็นหนึ่งในกลุ่มศิลปินที่จบการศึกษาจากช่างทอง 's College, London, ในปลายทศวรรษ 1980 เขาได้กลายเป็นที่รู้จักหลังจากที่ภาพวาดของเขาชื่อ Myra ถูกจัดแสดงครั้งแรกที่ Royal Academy ในกรุงลอนดอนในเดือนกันยายนปี 1997 เป็นส่วนหนึ่งของนิทรรศการทำให้สื่อในประเทศและต่างประเทศเริ่มให้ความสนใจและวิจารณ์กันไปตามแง่มุมต่าง ๆ

สำหรับการแสดงเดี่ยวครั้งแรกในกรุงลอนดอนของเขาจัดขึ้นที่ White Cube ในปี 1994 และในปี 2000 Marcus Harvey ได้สร้างสรรค์ผลงานภาพเขียนบานประตูซึ่งบอกเล่าเรื่องราว vignettes ในประเทศในลักษณะ photorealist ผ่านการบิดเบือนของกระจกกลดลวดลายตั้งภายในกรอบประตูเดียวโดยสะท้อนให้เห็นถึงรูปร่างของตัวเองที่ถูกครอบคลุมและแอบเลือดในมือถือมีดที่ซุกไปด้วยเลือดแสดงให้เห็นถึงความทารุณกรรมที่โหดร้าย ซึ่งเป็นผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้กับ Marcus Harvey ได้เป็นอย่างดี

ในผลงานสร้างสรรค์ของ Marcus Harvey ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องแนวคิดและรูปแบบวิธีการในการสร้างสรรค์ของศิลปินคนหนึ่งที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และรูปแบบของสัญลักษณ์ที่เขาได้นำเสนอเพื่อสื่อหรือบอกเล่าความรู้สึกภายในของเขาจากสภาวะแวดล้อมรอบข้างที่ตัวศิลปินได้รับสัมผัสจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตของเขา โดยการสร้างสรรค์ผลงานออกมาในลักษณะแนวงาน photorealist ที่นำรูปทรง Self portrait ของคนมาเป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานและได้มีการจัดการด้วยวิธีการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปิน ทำให้ผลงานของเขามีความน่าสนใจ ซึ่งตรงกับแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า



ภาพที่ 2.10 Marcus Harvey. Myra. 1995. Acrylic on canvas. 396 x 320 cm



ภาพที่ 2.11 Marcus Harvey. Maggie. Oil on canvas. 507 x 600 cm

จากผลงานสร้างสรรค์ทั้ง 2 ของ Marcus Harvey เป็นผลงานที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยรูปทรงของใบหน้าคน Self portrait มีการทำงานและแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี ผสมผสานกับเทคนิควิธีการของเขาด้วยการเขียนภาพที่มีความหลากหลายในผลงานสร้างสรรค์ของศิลปินคนนี้ ทำให้เกิดความแปลกใหม่ในรูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ของ Marcus Harvey ได้อย่างลงตัว

จากที่กล่าวมานั้นข้าพเจ้าสรุปได้ว่า ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า เป็นแบบอย่างในการศึกษา วิเคราะห์ เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มี 2 คน คือ chuck close และ Marcus Harvey ผลงานของศิลปินทั้ง 2 เป็นแบบอย่างและขยายความคิดจินตนาการคนละแง่มุม ซึ่งแต่ละแง่มุมที่ได้รับอิทธิพลมานั้นถูกนำมาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับอุปนิสัย ความชอบ รสนิยมส่วนตัว ทักษะพื้นฐาน และวิธีการขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เพื่อให้เกิดการตอบสนองกับแนวความคิด รูปแบบผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าในวิทยานิพนธ์ชุดนี้

บทที่ 3

แนวความคิดและการดำเนินงานในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะให้ได้ผลผลิตในการสร้างสรรค์ผลงานที่ดี สิ่งสำคัญที่สุดและขาดไม่ได้ในปัจจุบันหลักที่จะให้ผลงานที่สร้างสรรค์ออกมามีคุณภาพ ศูนย์ยะในด้านความงาม และสิ่งที่แสดงออกมาในการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองกับเจตนาารมณ์ของตัวศิลปินที่ต้องการจะบอกกับผลงานที่สร้างสรรค์ว่ามีที่มาและเหตุผลใดในการสร้างสรรค์ ซึ่งการจะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต้องคำนึง และตระหนักถึงแนวคิด และการดำเนินงานในการสร้างสรรค์ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะเพื่อให้เกิดความมั่นคง และมีแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งแนวความคิดจะสามารถเกิดขึ้นมาได้ต้องมีที่มาในเรื่องของแรงบันดาลใจที่เกิดจากการที่พบเห็นการสัมผัสผสมมองประสบการณ์การสังเกต ทัศนคติในแง่มุมต่างๆ และจินตนาการจากตัวศิลปิน เมื่อศิลปินได้รับรู้บางอย่างในเหตุการณ์นั้น ๆ และเกิดความสะเทือนใจ หรือความสุขในด้านของอารมณ์ความรู้สึก ก็จะทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการขั้นตอนดำเนินงานที่มีความเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ศิลปินได้ฝึกฝน คิดค้นหาวิธีการ เพื่อต้องการจะแสดงออกหรือสื่อให้ผู้คนรอบข้างรับรู้ ซึ่งเมื่อศิลปินได้ให้ความสำคัญโดยการวิเคราะห์ กลับกรองในด้านของแนวความคิดแล้วขั้นตอนที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ คือ การวางแผนระบบในการดำเนินงานการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเป็นสิ่งที่รองรับให้แนวความคิดศิลปิน แนวความคิดจะไม่เกิดขึ้นหรือไม่สามารถถ่ายทอดออกได้ถ้าศิลปินขาดขั้นตอนการวางแผนดำเนินงาน

ด้วยเหตุนี้แนวความคิด เนื้อหา เรื่องราวที่ได้รับจากการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างสรรค์ จึงทำให้เกิดกระบวนการขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อที่จะตอบสนองแสดงความรู้สึกของข้าพเจ้า และเป็นกรนำเสนอผลงานเพื่อกระตุ้นในด้านความรู้สึกของผู้ที่ได้รับชมผลงานศิลปะ ดังนั้นกระบวนการสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางด้านรูปแบบ ความคิด และเนื้อหาของผลงานในการสร้างสรรค์ผลงาน และรวบรวมตามความสนใจเป็นสำคัญ

3.1 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

จากสภาวะแวดล้อมรอบด้านในปัจจุบันที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส พบเจอ กับผู้คนรอบข้างที่ได้มีการปฏิสัมพันธ์ พุดคุยและทำความคุ้นเคย ซึ่งเกือบทุกครั้งที่ได้พุดคุยกับผู้คนเหล่านี้มักจะมีบางครั้ง

บางคราวที่โดนหยอกล้อ ล้อเลียน เกี่ยวกับรูปร่าง ใบหน้า ร่างกายของตัวข้าพเจ้า ทำให้เกิดความ อับอายต่อสิ่งที่เป็นอยู่ เป็นเหตุทำให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตใจในส่วนลึกของตัวข้าพเจ้าที่ สะสมเป็นประสบการณ์ในแง่ลบ ในแง่มุมมองของความรู้สึกที่ได้รับ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจที่ ต้องการถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกอีกมุมหนึ่งของข้าพเจ้าให้ผู้คนรอบข้างรับรู้ โดยใช้ รูปทรง ที่เป็นใบหน้าของตัวข้าพเจ้าเองเป็นรูปแบบของงานในท่าทางในอิริยาบถต่าง ๆ และ แสดงออกทางใบหน้า ที่มีอารมณ์ความโกรธเคือง เศร้า เบื่อหน่าย ถูกฉีกขาดและการทับซ้อน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกที่อยู่ข้างในจิตใจที่ซ่อนอยู่ตัวข้าพเจ้า เป็นพื้นที่ส่วนตัวในอารมณ์ ความรู้สึกจิตใจต่อสิ่งที่ได้รับ และไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

3.2 การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชุดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าให้ความสำคัญในด้านขั้นตอนในการ ดำเนินงานที่มีแบบแผนระบบซึ่งมีวิธีการที่ซับซ้อนในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค กระบวนการขั้นตอนเทคนิค แม่พิมพ์โลหะ (Etching) โดยขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานด้วย เทคนิคนี้มีความละเอียดด้วยกระบวนการเฉพาะตัวของเทคนิคภาพพิมพ์ เนื่องจากเทคนิค แม่พิมพ์โลหะ มีขั้นตอนที่มากมายและหลากหลายกระบวนการในการสร้างสรรค์ ทำให้ข้าพเจ้า เลือกเทคนิค แม่พิมพ์โลหะ เป็นกระบวนการเทคนิครองรับในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ของข้าพเจ้า เพื่อตอบสนองและสอดคล้องกับเนื้อหา แนวคิด และรูปแบบ ผลงานสร้างสรรค์ โดย ในการดำเนินงานการสร้างสรรค์ในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้แบ่งขั้นตอนในการดำเนินงานและการ สร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

3.2.1 การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

ข้าพเจ้านำรูปถ่ายที่ถ่ายไว้เป็นข้อมูลเบื้องต้นมาวิเคราะห์ ประมวลผล ที่มาจาก รูปทรงใบหน้าของข้าพเจ้าในลักษณะ Self portrait ที่แสดงกริยาท่าทาง อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ และนึกถึงจินตนาการถึงองค์ประกอบพื้นหลังที่จะมาใช้ในผลงาน เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและ สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกในตัวข้าพเจ้า เพื่อตอบสนองกับแนวความคิดในผลงานสร้างสรรค์ของ ข้าพเจ้า

จินตภาพที่เกิดขึ้นนี้ คือ การแปรข้อเท็จจริงของสภาวะอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า ที่อยู่ภายในเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ตามอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว ซึ่งข้อเท็จจริงของภาพถ่าย ที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกในตัวข้าพเจ้าจะเป็นแรงกระตุ้นเร่งเร้าจินตนาการให้เกิดจินตภาพให้ เด่นชัด และสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของข้าพเจ้าได้อย่างชัดเจน



ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างภาพถ่ายข้อมูลเบื้องต้น



ภาพที่ 3.2 ตัวอย่างภาพถ่ายข้อมูลเบื้องต้น

3.2.2 การสร้างภาพร่าง

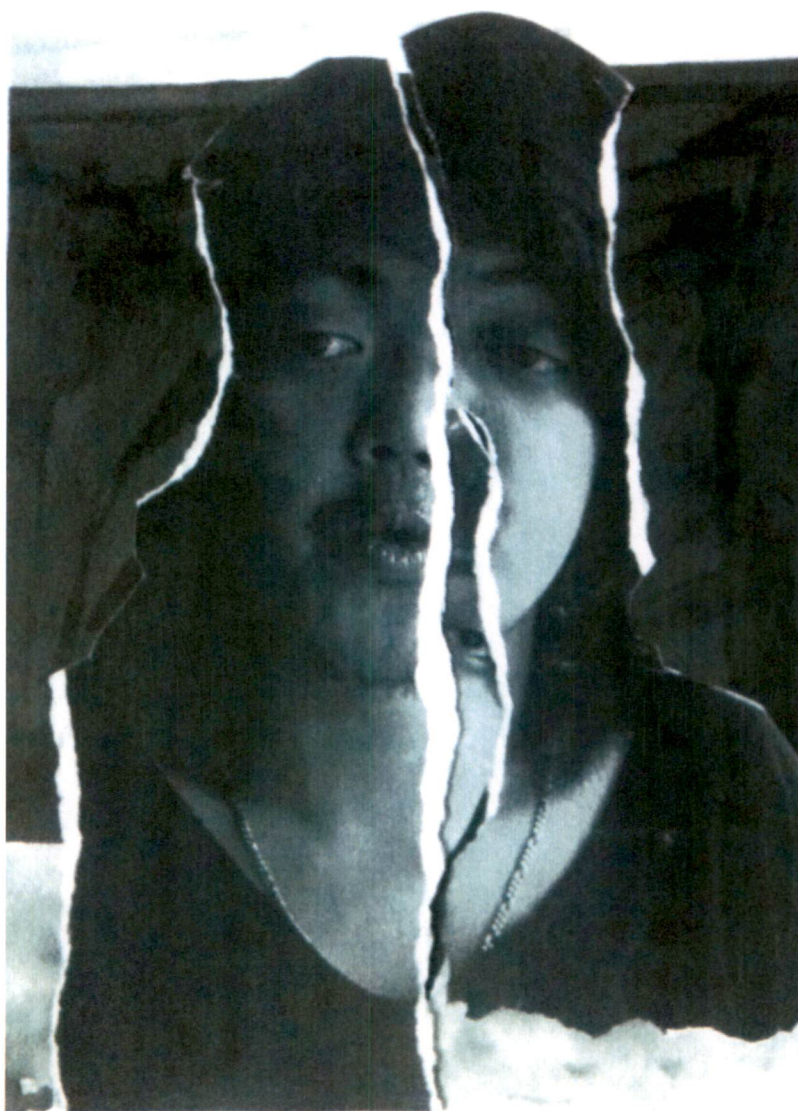
วัสดุอุปกรณ์ในการทำภาพร่าง

- ข้อมูลภาพถ่าย
- กระดาษ 100 ปอนด์
- ดินสอ
- ไม้บรรทัด
- กาว
- พู่กัน
- คัตเตอร์
- หมึกจีน
- สีโปสเตอร์สีดำ – สีขาว

3.2.2.1 วิธีการสร้างภาพร่าง

ขั้นตอนการสร้างภาพร่างข้าพเจ้านำภาพถ่ายข้อมูลเบื้องต้นมาวิเคราะห์จัดสรรหาองค์ประกอบในแบบร่างเป็นสำคัญ คำนี้ถึงแนวคิดที่จะตอบสนองให้เป็นไปตามความต้องการของข้าพเจ้า โดยวิธีการสร้างแบบร่างนั้น ข้าพเจ้านำรูปถ่ายที่ได้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ ถ่ายเอกสารขาวดำ จากนั้นนำแบบรูปถ่ายที่ผ่านการถ่ายเอกสารแล้วมาจัดการใหม่โดยการฉีกออกจากกัน

ซึ่งในขณะที่ฉีกนั้นก็ต้องคำนึงผลต่อแนวความคิดว่าการฉีกนั้นมีผลต่อ เนื้อหารูปแบบในเชิงลักษณะองค์ประกอบอย่างไร จากนั้นนำภาพถ่ายที่ฉีกขาดออกจากกันแล้วมาจัดองค์ประกอบใหม่เพื่อให้ภาพร่างมีความน่าสนใจ และแสดงนัยยะที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึงต่อแนวความคิดของข้าพเจ้า ลงบนกระดาษ 100 ปอนด์ที่ข้าพเจ้าได้ทำคราบพื้นผิวลงในพื้นหลังไว้แล้ว ซึ่งภาพร่างที่ข้าพเจ้าทำไว้มีการแทรกหรือการทับซ้อนของรูปทรงใบหน้าในภาพร่างเพื่อให้เกิดมิติ และความน่าสนใจให้กับภาพร่างที่สร้างขึ้นมา สร้างน้ำหนักภาพร่างด้วยการคัตน้ำหนักลงแสงเงาหรือเส้นให้กับรูปทรงและพื้นผิวที่เป็นพื้นหลังให้เกิดความชัดเจน และเพิ่มเติมตัดทอนรูปทรงบางส่วนเพื่อให้ภาพร่างมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยข้าพเจ้าได้ทำภาพร่างหลาย ๆ ชิ้นเพื่อให้ได้ภาพร่างที่ดีและสมบูรณ์ที่สุด แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง



ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 2



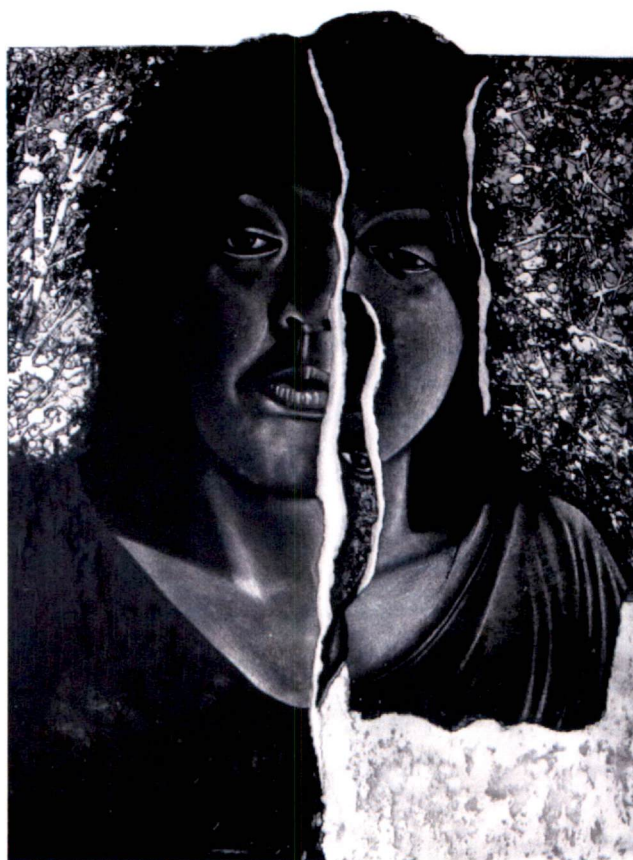
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 4



ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 5



ภาพที่ 3.8 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1

3.2.3 การสร้างผลงานจริง

การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

- กระดาษทรายน้ำเบอร์ 1000 , ผงซักฟอก , แปรงขนกระต่าย , กระดาษขาว
- ซอสถั่วเหลือง , เหล็กชุด
- น้ำมันวานิช , น้ำมันสน , ทินเนอร์ , ดินสอไข , ตะไบ
- หมึกพิมพ์ , แปรงสีฟัน
- สำลี , กระดาษทิชชู , กระบอกฉีดน้ำ , กระดาษกาวน้ำ
- กระดาษพิมพ์งาน , กระดาษรูปน้ำตาล , กระดาษรูปขาว
- กระดาษเทาขาว , กระดาษลอกลาย



ภาพที่ 3.9 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง

- ขั้นตอนการขยายงานจะยึดจากภาพร่างเป็นหลักตามความเหมาะสมของแผ่นแม่พิมพ์โลหะในการทำงาน
- ขั้นตอนในการทำความสะอาดหน้าเพลทแผ่นทองแดงด้วยการขัดกระดาษทราย น้ำเบออร์ 1000 จากนั้นล้างออกด้วยผงซักฟอกและน้ำสะอาด
- ขั้นตอนปิดหน้าเพลทแผ่นทองแดงด้วยการทาน้ำมันวานิชผสมกับน้ำมันสนลงบนหน้าเพลทที่ต้องการจะทำงาน ส่วนด้านหลังขั้นตอนเดียวกันแต่ต้องปิดด้วยกระดาษขาวเพื่อกันน้ำกรดกัดหลังเพลท
- ขั้นตอนการขยายงานลงบนเพลทแผ่นทองแดงที่ทาน้ำมันวานิช จากนั้นเป็นขั้นตอนการเขียน Hardground โดยการใช้เหล็กแหลมขูดขีดให้เกิดร่องรอยตามแบบร่างที่ขยายไว้ นำไปกัดกรดตามอัตราส่วนที่ผสมไว้ คือ 1 : 2 แช่ประมาณ 60 นาที นำเพลทขึ้นมาล้างออกด้วยน้ำเปล่า น้ำมันสน ผงซักฟอก และชอสดัวเหลืองเพื่อล้างคราบสนิมออก เข้าสู่กระบวนการขั้นตอนการทำ Relief
- ขั้นตอนการทำ Relief โดยการปิดน้ำมันวานิชจุดส่วนที่ต้องการเพื่อให้รูปทรงเกิดน้ำหนักที่แตกต่างกัน แล้วนำไปกัดกรด ทำขั้นตอนนี้เข้าไปจนครบน้ำหนักที่ต้องการแล้วล้างออกทำความสะอาดหน้าเพลทและหลังเพลท เพื่อเข้าสู่กระบวนการขั้นตอนการทำอะโควติน
- ขั้นตอนการทำอะโควตินโดยการนำเพลทแม่พิมพ์เข้าตู้โรยผง Asphaltum จากนั้นนำเพลทแม่พิมพ์ที่โรยผงแล้วนำมาย่างด้วยไฟเพื่อต้องการให้ผง Asphaltum ที่โรยไว้แล้วติดกับหน้าเพลทแม่พิมพ์

- ขั้นตอนต่อไปเป็นการเขียนไล่น้ำหนักในรูปทรงในเพลทแม่พิมพ์ โดยการใช้ ดินสอไขสีขาวเขียนลงไปให้ได้น้ำหนักตามที่ต้องการโดยการเริ่มที่น้ำหนักที่สว่างที่สุด แล้วนำไปกัดกรดนับเป็น Step เวลาที่ได้กำหนดไว้ จนได้น้ำหนักที่ต้องการแล้วนำเพลทแม่พิมพ์ล้างทำความสะอาดหน้าเพลทและหลังเพลทให้สะอาดเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์
- ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานโดยการอุดหมึกดำให้ทั่วแผ่นเพลทแม่พิมพ์ของผลงาน จากนั้นขีดหมึกออกให้สะอาดด้วยกระดาษขรุฟและกระดาษลอกลาย จากนั้นนำแม่พิมพ์เข้าแทนพิมพ์พร้อมกระดาษพิมพ์ที่ผ่านการหมักน้ำแล้ว เป็นอันเสร็จ ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

จากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้คิดค้นและประมวลผล กลั่นกรองแนวคิดจากแรงบันดาลใจของข้าพเจ้า จนสามารถออกมาเป็นผลสำเร็จในด้านแนวคิด รูปแบบ เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและตอบสนองกับแนวคิดของ ข้าพเจ้าที่ต้องการจะถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปกรรม จากการที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานใน แต่ละชิ้น ข้าพเจ้าได้มีการต่อยอดพัฒนาในผลงานเป็นขั้นต่อขั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงการ พัฒนาการและคลี่คลายในเชิงสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม และได้ทำการแยกวิเคราะห์ผลงาน ออกเป็น ดังนี้

4.1 เนื้อหา

ข้าพเจ้าได้แสดงออกถึงแนวคิดทางด้านอารมณ์ความรู้สึกและสภาวะจิตใจจากบริบทรอบข้างข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์โดยสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึก นึกคิด อารมณ์ จินตนาการ และความสะเทือนใจจากผลกระทบ เป็นการระบายอารมณ์ความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าเอง เป็นพื้นที่ เล็กๆทางหนึ่งผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์โลหะ

4.2 รูปแบบ

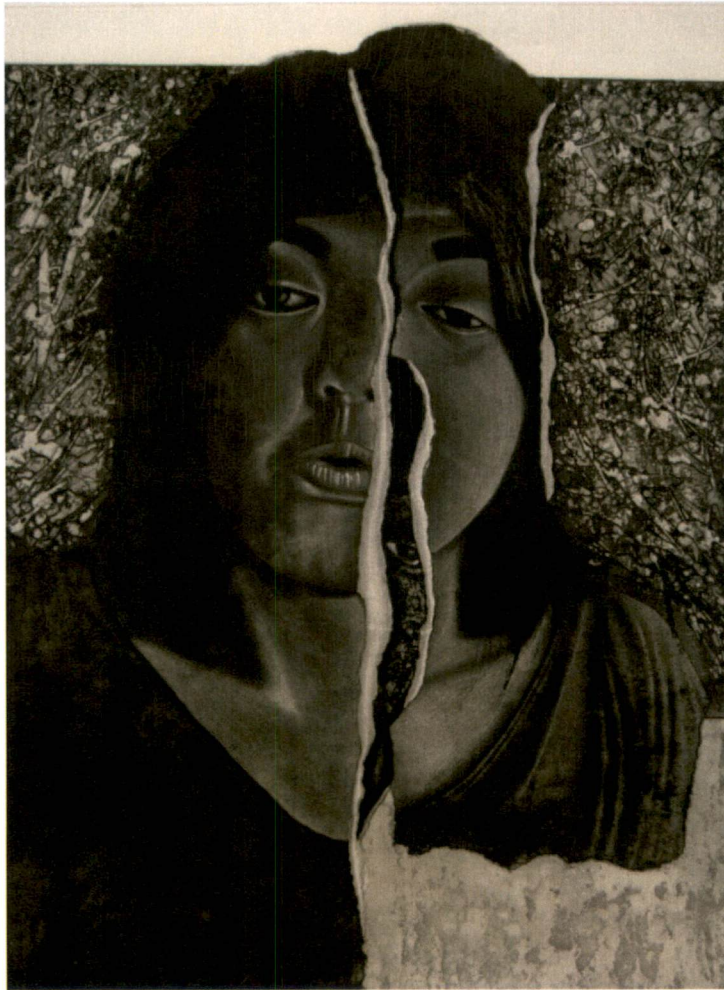
ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้รูปแบบงานศิลปะ Photorealism เป็น ศิลปะในรูปแบบที่เหมือนจริงโดยข้าพเจ้าได้มีการเชื่อมและจัดการในด้านขององค์ประกอบของ ผลงานและทัศนธาตุ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว น้ำหนักมาเป็นเกณฑ์การวิเคราะห์ผลงาน สร้างสรรค์ ผ่านการกระบวนการทางขั้นตอนเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ เพื่อให้ตอบสนองกับแนวคิดของ ข้าพเจ้าที่ต้องการนำเสนอ

4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะ

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้จำแนกการวิเคราะห์ผลงานออกมา เป็นส่วนๆ โดยข้าพเจ้าได้มีการแบ่งและลงรายละเอียดในองค์ประกอบในผลงานสร้างสรรค์ซึ่ง

ได้แก่ เส้น น้ำหนัก สี พื้นผิว และที่ว่าง เพื่อให้เกิดรูปแบบที่จะตอบสนองต่อความรู้สึกที่สัมผัส พร้อมกับสะท้อนเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง เพื่อสื่อความหมายตามความคิดนั้นๆ จึงมีการจำแนกแยกทัศนธาตุที่สำคัญ

ภาพผลงานชิ้นที่ 1



ภาพที่ 4.1 ชื่อผลงาน Emotion no.1

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ด้านเนื้อหา

จากเรื่องราวที่นำเสนอข้าพเจ้าได้นำรูปของใบหน้ามนุษย์ที่มาจากตัวข้าพเจ้าเอง โดยรูปทรงของใบหน้าส่วนนี้ ข้าพเจ้าต้องแสดงออกถึงความรู้สึกเรียบเฉยปราศจากความรู้สึกใดๆจากแรงปะทะภายใต้บริบทรอบข้างที่ข้าพเจ้า แต่ในขณะที่เดียวกันก็แฝงไปด้วยเจ็บปวดบอบซ้ำจากข้างใน

ภายใต้อารมณ์ความรู้สึกจากผลกระทบที่ได้รับในช่วงขณะจิตเป็นการสะท้อนและแสดงออกให้เห็นถึงเปลือกนอกและเปลือกในของสภาวะอารมณ์ข้าพเจ้าในช่วงขณะนั้นที่ได้สัมผัสจากสภาวะรอบข้าง

ด้านรูปแบบ

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้มีการจัดองค์ประกอบโดยการสร้างร่องรอยการฉีกขาดหรือกระชากให้กับตัวรูปทรงที่เป็นจุดเด่นเพื่อให้เกิดระยะหน้าและหลัง โดยได้สอดแทรกรูปทรงที่เป็นใบหน้าอีกอริยาบทหนึ่งที่มีความแตกต่างจากรูปทรงเปลือกนอก โดยข้าพเจ้าได้เน้นบรรยากาศภายในตัวชิ้นผลงานให้มีความเศร้าหมอง อึมครึม เพื่อตอบสนองกับแนวคิดของผลงานการสร้างสรรค์ ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้จัดองค์ประกอบลดทอนทั้งทางด้านรูปทรง เส้น น้ำหนัก พื้นผิวร่องรอยจากระบวนการขั้นตอนเทคนิคเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการและสอดคล้องตามความเหมาะสมของแนวคิดที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอ

วิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะ

รูปทรง (Form)

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้มีการนำเสนอรูปทรงที่ได้ต้นแบบมาจากตัวข้าพเจ้า โดยรูปทรงที่ข้าพเจ้าเป็นการสื่อให้เห็นถึงแนวคิดที่สัมพันธ์กันแต่ก็สร้างความแตกต่างในเรื่องของความรู้สึกที่รูปทรงตามแนวคิด โดยรูปทรงที่นำมาใช้นั้นแสดงออกถึงทางด้านอารมณ์ที่ต่างกันและทำหน้าที่สื่อแสดงออกมาของรูปทรงใบหน้าที่แสดงอากัปกริยาที่ต่างกันเช่น อาการอารมณ์ของใบหน้าที่เรียบเฉย เศร้าหมองโดยสื่อแสดงออกมาจากทางแวตาบนใบหน้าของมนุษย์ ซึ่งรูปทรงใบหน้ามนุษย์ที่ข้าพเจ้านำเสนอนี้เป็นรูปทรงหลักในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชุดนี้เพื่อให้ตอบสนองกับแนวคิดของข้าพเจ้า

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักเป็นส่วนหนึ่งของทัศนธาตุทางศิลปะซึ่งมีส่วนสำคัญทำให้รูปทรงแต่ละรูปทรงมีความสัมพันธ์และสร้างความแตกต่างที่ชัดเจน และมีผลทำให้เกิดความเอกภาพในชิ้นงานซึ่งน้ำหนักในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าสร้างน้ำหนักให้กับตัวรูปทรงให้มีความชัดเจนและมีความแตกต่างชัดเจนในตัวรูปทรง ทำให้เกิดปริมาตรที่ดูมีความนิ่มนวลและหยาบในแต่ละรูปทรงเพื่อเพิ่มและสร้างมิติความน่าสนใจให้กับตัวรูปทรงที่เป็นใบหน้ามนุษย์ แต่รูปทรงในผลงานก็ยังคงมีการเชื่อมโยงเข้าหากจากการสร้างโทนน้ำหนักที่หลากหลายในแต่ละรูปทรงที่นำเสนอ และทำให้เกิดดุลยภาพที่สมบูรณ์ในผลงานชิ้นนี้

พื้นผิว (Texture)

ในผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดและแสดงออกให้เห็นถึงความแตกต่างและความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในตัวรูปทรงและที่ว่างที่เป็นพื้นหลัง โดยในแต่ละลักษณะของพื้นผิวก็จะมี ความแตกต่างในด้านของความรู้สึกของอารมณ์ที่ถ่ายทอดออกมา ซึ่งพื้นผิวที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงานชิ้นนี้เป็นการสร้างพื้นผิวของคราบตกตะกอนหรือกั๊กก่อนที่มีความรู้สึกที่หยาบกระด้าง และความรู้สึกที่การโดนกัดเซาะ แต่ในบางส่วนของพื้นหลังร่องรอยของคราบก็เปรียบเสมือนการชะล้างหรือดูล่องลอยในด้านความรู้สึกนึกคิดในสภาวะจิตในช่วงเวลา ซึ่งทุกกระบวนการสร้างร่องรอยให้กับพื้นผิวเป็นการเกิดปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างน้ำกรด น้ำมันวานิช น้ำผงซักฟอก ทินเนอร์และน้ำเปล่า เป็นการสร้างร่องรอยให้กับพื้นผิวให้มีความแตกต่างกันตามกระบวนการขั้นตอนตามแบบเฉพาะเทคนิคออกไปเพื่อเสริมสร้างความรู้สึกและสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ที่แตกต่างต่อพื้นผิวนั้น ๆ

เส้น (Line)

ในผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้สร้างเส้นที่แตกต่างกันออกไปหลากหลายลักษณะด้วยกัน ซึ่งการกำหนดเส้นในผลงานนี้ทำให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปในลักษณะเชิงองค์ประกอบทางศิลปะ โดยการวิเคราะห์ในด้านทัศนธาตุของเส้นในผลงานชิ้นนี้มีความสำคัญในเรื่องของรูปทรง พื้นผิว น้ำหนัก ที่ผ่านกระบวนการขั้นตอนทางด้านเทคนิคภาพพิมพ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ จากการที่มีการสร้างค่าน้ำหนักของเส้นทำให้เกิดความรู้สึกกลมกลืนและขัดแย้งกับตัวผลงานตามที่ข้าพเจ้ากำหนดออกมาตามแนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

สี (colors)

สีที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงานชิ้นนี้เป็นลักษณะโมโนโทน (Monotone) เป็นการนำเสนอสีที่ให้ความรู้สึกที่หดหู่ เศร้าสลด และอ้างว้างในสภาวะอารมณ์ความรู้ ซึ่งการที่ข้าพเจ้านำเสนอเป็นลักษณะสีโทนขาวดำนี้ก็เพื่อแสดงให้ถึงค่าน้ำหนักของตัวรูปทรง เส้น พื้นผิว ที่มีความกลมกลืนและสัมพันธ์กัน แต่ขณะเดียวกันก็ได้สร้างความขัดแย้งและเพิ่มความเป็นปริมาตรให้กับตัวรูปทรงได้เป็นอย่างดี

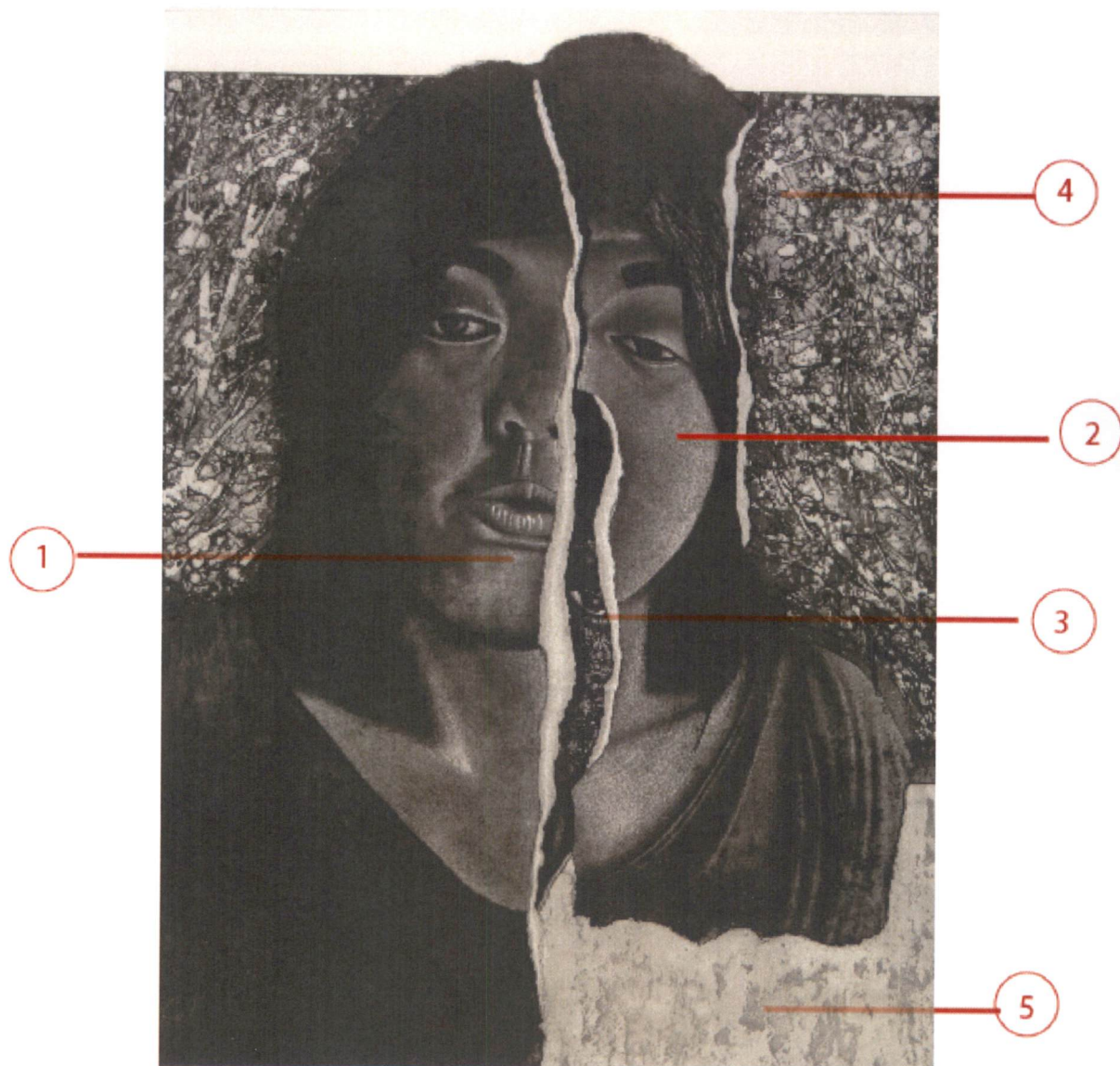
ที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้กำหนดให้เกิดขึ้นรอบๆของตัวรูปทรงเพื่อให้บรรยากาศและสร้างความรู้สึกของอารมณ์ที่เกิดขึ้น โดยข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับพื้นที่ว่างในผลงานชิ้นนี้

เพื่อให้รูปทรงมีความโดดเด่นและทำหน้าที่ของรูปทรงได้เป็นอย่างดี ซึ่งพื้นที่ว่างนี้มีน้ำหนักที่อ่อนไปถึงน้ำหนักเข้มและผสมผสานกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกันกับพื้นผิวที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมา จากกระบวนการขั้นตอนเทคนิคและพื้นที่ว่างนี้ข้าพเจ้าก็ได้แบ่งมิติของระยะในตัวผลงานเพื่อให้เกิดรูปทรงของผลงานให้มีความน่าสนใจและมีความเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น

วิเคราะห์การจัดโครงสร้างของผลงาน

จากผลงานวิทยานิพนธ์ในชั้นนี้ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์จากการจัดองค์ประกอบทางทัศนธาตุออกมาเป็นส่วนๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในตัวผลงานและมีความเข้าใจถึงหลักการทางทัศนศิลป์จนทำให้เกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ตอบสนองกับแนวความคิดได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากตัวผลงานในชั้นนี้จะมีความเป็นเด่น เป็นรอง ดุลยภาพและความขัดแย้งในผลงานสร้างสรรค์ให้มีความสมบูรณ์และความน่าสนใจ โดยข้าพเจ้าได้แบ่งแยกวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ในชั้นนี้ได้เป็นส่วน ดังนี้



ภาพที่ 4.2

ดุลยภาพ (Balance)

รูปทรงที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำเสนอรูปทรงที่ขนาดใหญ่เป็นรูปทรงโครงสร้างใบหน้ามนุษย์เป็นรูปทรงหลักซึ่งข้าพเจ้าได้แบ่งรูปทรงใหญ่นี้ออกมาเป็น 2 ส่วน โดยข้าพเจ้าได้แทรกรูปทรงขนาดเล็กที่เป็นใบหน้าหนึ่งไว้ตรงกลางระหว่างรูปทรงใหญ่ทั้งสองเพื่อให้เกิดความสมดุลในรูปทรงทั้งสองส่วน โดยรูปทรงใหญ่ทั้งสองส่วนข้าพเจ้าได้วางองค์ประกอบให้ไม่ตรงกัน แต่ขณะเดียวรูปทรงใหญ่ทั้งสองก็ทำหน้าที่แสดงความเคลื่อนไหวให้รูปทรงมีความเป็นเอกภาพและมีความสัมพันธ์กัน

ความขัดแย้ง (Contrast)

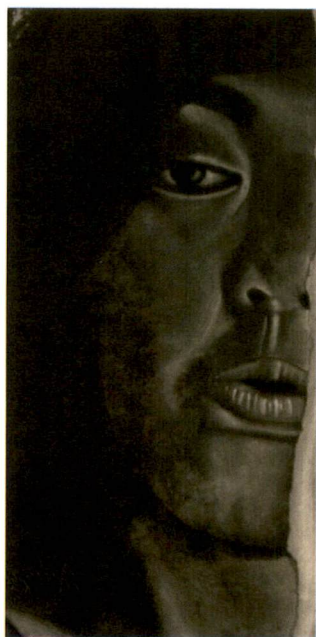
จากลักษณะผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้แบ่งวิเคราะห์ผลงานในด้านความขัดแย้ง ออกมาเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

ความขัดแย้งของรูปทรง

ในผลงานการสร้างสรรคชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์รูปทรงที่มีความขัดแย้งที่เกิดจากร่องรอยของพื้นผิวจากตัวรูปทรงที่เป็นใบหน้ามนุษย์ที่มีความแตกต่างในด้านขนาด ทิศทาง และการลดทอนรูปทรงจากการทำให้เกิดรอยการฉีกขาดเพื่อให้เกิดนัยยะทางด้านความรู้สึกและอารมณ์

ความขัดแย้งของพื้นผิวและน้ำหนัก

พื้นผิวและน้ำหนักที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมาในผลงานชิ้นนี้ มีลักษณะที่แตกต่างและเกิดความขัดแย้งจากที่พื้นผิวบางส่วนมีความละเอียดและหยาบกระด้าง น้ำหนักที่มีความแตกต่างในด้านความเข้มไปจนถึงความอ่อน เช่นจากภาพประกอบหมายเลข 1 และ 2 ที่นำเสนอข้างล่างนี้มีความแตกต่างและเกิดความขัดแย้งกันในเรื่องของพื้นผิวและน้ำหนัก



ภาพที่ 4.3 หมายเลข 1



ภาพที่ 4.4 หมายเลข 2

ความเป็นเด่น

จากผลงานการสร้างสรรคในภาพประกอบที่ 4.2 ความเป็นเด่นในรูปทรงถูกสร้างขึ้นจากภาพประกอบหมายเลข 1 และ 2 ซึ่งมีขนาดรูปทรงที่มีความเด่นชัดที่ใหญ่และน้ำหนักที่ชัดเจนและมี

ความน่าสนใจในตัวผลงาน ซึ่งรูปทรงจะมีความละเอียดในเรื่องของน้ำหนักและพื้นผิวที่มีความนุ่มนวลจากการเขียนดินสอไขไลโทนน้ำหนักให้มีความกลมกลืนและเกิดปริมาตรที่เด่นชัด ทำให้รูปทรงลอยออกมาและมีการเชื่อมโยงกับรูปทรงรอบข้างได้เป็นอย่างดีและสื่อแสดงออกมาตามแนวคิดของข้าพเจ้านำเสนอได้เป็นที่ต้องการ

ความเป็นรอง

ในผลงานการสร้างสรรควิทยานิพนธ์ในชั้นนี้ข้าพเจ้าได้กำหนดความเป็นรองให้รูปทรงหมายเลข 3 ซึ่งเป็นรูปทรงที่มีขนาดเล็กแทรกอยู่ตรงกลางรูปทรงหมายเลข 1 และ 2 ตามลำดับ โดยรูปทรงดังกล่าวนี้มีความหยาบกระด้างจะการถูกสร้างร่องรอยพื้นผิวซึ่งแตกต่างจากรูปทรงใหญ่ที่มีความละเอียด อีกทั้งยังมีน้ำหนักที่เข้มจนกลืนเป็นพื้นหลังที่ว่างระหว่าง แต่ยังคงสร้างมิติของระยะลึกกับตัวรูปทรงอื่นๆและมีนัยยะในเชิงความรู้สึกของอารมณ์ที่ทับซ้อนได้เป็นอย่างดี



ภาพที่ 4.5 หมายเลข 3

ภาพผลงานชิ้นที่ 2



ภาพที่ 4.6 ชื่อผลงาน Emotion no.2

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ด้านเนื้อหา

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกให้เห็นถึงความว่างเปล่า ความอ้างว้างโดดเดี่ยวในเชิงความคิด ที่ว่าตัวรูปทรงหลักที่เป็นใบหน้าข้าพเจ้าถูกแยกออกจากสังคมที่เป็นอยู่ เปรียบเสมือนตัวข้าพเจ้า แยกแยกจากผู้คนทั่วไป แต่ในขณะที่ว่างตรงนี้ก็แฝงไปด้วยความเจ็บปวดระคนความเจ็บเหงา ซึ่งข้าพเจ้าต้องสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกในจุดนี้

ด้านรูปแบบ

ในรูปแบบซ้ำพเจ้าได้นำเอาเรื่องของการตัดค่าของน้ำหนักอ่อนกับน้ำหนักเข้มเพื่อสร้างความแตกต่างให้ตัวผลงาน และได้สร้างพื้นผิวให้มีร่องรอยของการกัดกร่อนด้วยเทคนิคกัดกรดสด โดยพื้นผิวได้เชื่อมโยงเข้าหารูปทรงและตัดตัวน้ำหนักทรงให้มีความโดดเด่นและมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

วิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะ

รูปทรง (Form)

จากรูปทรงที่ซ้ำพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นความรู้สึกถึงความนิ่งเงียบ อดกลั้นจากสภาวะบริบทที่รอบข้างที่ได้รับผลกระทบทางจิตใจ เป็นรูปทรงของใบหน้าปกติที่ไร้อากัปกริยาใดๆต่อต้านกับแรงกดดันที่คุกรุ่นอยู่ภายใน ความเจ็บปวด ความสะเทือนใจที่อยู่ภายใต้ถูกปกปิดด้วยรูปทรงใบหน้าที่เรียบเฉยแต่กลมกลืนเข้ากับรูปทรงที่อยู่ภายในได้เป็นอย่างดี และใบหน้าที่เกิดจากการถูกฉีกขาดทำให้เกิดความแตกต่างให้กับตัวรูปทรงอื่นที่อยู่ในผลงานการสร้างสรรค์ในชิ้นนี้ ด้วยวิธีการสร้างค่าน้ำหนักที่แตกต่างจากกระบวนการขั้นตอนเทคนิคภาพพิมพ์ ทำให้เกิดมิติและความน่าสนใจในผลงาน

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักเป็นส่วนหนึ่งของทัศนธาตุทางศิลปะซึ่งมีส่วนสำคัญทำให้รูปทรงแต่ละรูปทรงมีความสัมพันธ์และสร้างความแตกต่างที่ชัดเจน และมีผลทำให้เกิดความเอกภาพในชิ้นงานซึ่งน้ำหนักในผลงานชิ้นนี้ ซ้ำพเจ้าสร้างน้ำหนักให้กับตัวรูปทรงให้มีความชัดเจนในตัวรูปทรง และในขณะเดียวกันก็ได้จุดน้ำหนักที่สว่างที่สุดในตัวผลงาน ทำให้เกิดความแตกต่างและสร้างความขัดแย้งรูปทรงเพื่อเพิ่มและสร้างมิติความน่าสนใจให้กับตัวรูปทรงที่เป็นใบหน้านมนุษย์ และทำให้เกิดดุลยภาพที่สมบูรณ์ในผลงานชิ้นนี้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวที่เป็นพื้นหลังนี้ ซ้ำพเจ้าต้องการแสดงออกให้เห็นถึงความว่างเปล่า ความอ้างว้างโดดเดี่ยวในเชิงความคิดที่ว่าตัวรูปทรงหลักที่เป็นใบหน้าซ้ำพเจ้าถูกแยกออกจากสังคมที่เป็นอยู่เปรียบเสมือนตัวซ้ำพเจ้าแปลกแยกจากผู้คนทั่วไป แต่ในขณะเดียวกันที่ว่างตรงนี้ก็แฝงไปด้วยความเจ็บปวดระคนความเจ็บเหงา ซึ่งซ้ำพเจ้าต้องสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกในจุดนี้ซึ่งพื้นผิวที่ซ้ำพเจ้านำมาใช้ในผลงานชิ้นนี้เป็นการสร้างพื้นผิวของคราบตกตะกอนหรือกัดกร่อนที่มีความรู้สึกที่ดูล่องลอยหม่นหมอง ซึ่งทุกกระบวนการสร้างร่องรอยให้กับพื้นผิวเป็นการเกิดปฏิกิริยา

ทางเคมีระหว่างน้ำกรด น้ำมันวานิช น้ำมันชักฟอก ทินเนอร์และน้ำเปล่า เพื่อเสริมสร้างความรู้สึก และสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ต่อพื้นผิวนั้น ๆ

เส้น (Line)

ในผลงานการสร้างสรรควิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ โดยการวิเคราะห์ในด้านทัศนธาตุของเส้นในผลงานชิ้นนี้มีความสำคัญในเรื่องของรูปทรง พื้นผิว น้ำหนัก ที่ผ่านกระบวนการขั้นตอนทางด้านเทคนิคภาพพิมพ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ จากการที่มีการสร้างค่าน้ำหนักของเส้นทำให้เกิดความรู้สึกกลมกลืนและขัดแย้งกับตัวผลงานตามที่ข้าพเจ้ากำหนดออกมาตามแนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

สี (colors)

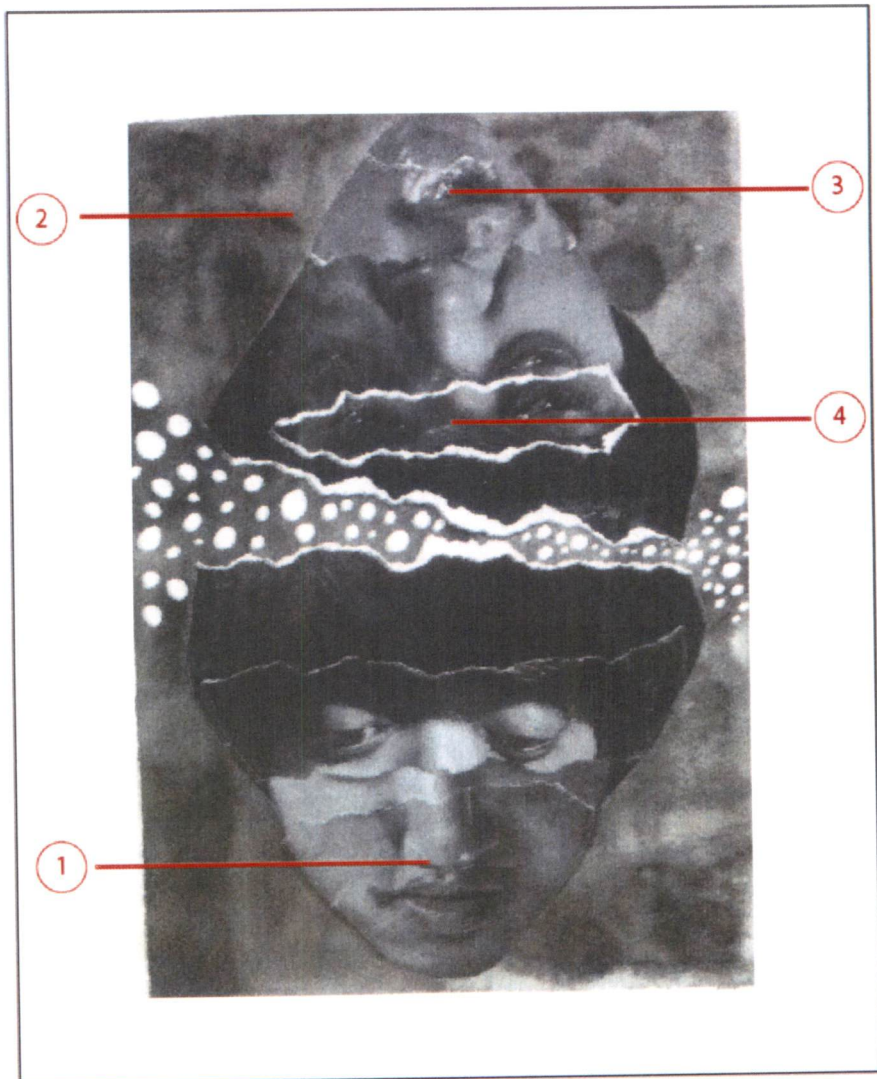
สีที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงานชิ้นนี้เป็นลักษณะโมโนโทน (Monotone) เป็นการนำเสนอสีที่ทำให้ความรู้สึกที่หดหู่ เศร้าสลด และอ้างว้างในสภาวะอารมณ์ความรู้ ซึ่งการที่ข้าพเจ้านำเสนอเป็นลักษณะสีโทนขาวดำนี้ก็เพื่อแสดงให้ถึงค่าน้ำหนักของตัวรูปทรง เส้น พื้นผิว ที่มีความกลมกลืนและสัมพันธ์กัน แต่ขณะเดียวกันก็ได้สร้างความขัดแย้งและเพิ่มความเป็นปริมาตรให้กับตัวรูปทรงได้เป็นอย่างดี

ที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้กำหนดให้เกิดขึ้นรอบๆของตัวรูปทรงเพื่อให้บรรยากาศและสร้างความรู้สึกของอารมณ์ที่เกิดขึ้น โดยข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับพื้นที่ว่างในผลงานชิ้นนี้เพื่อให้รูปทรงมีความโดดเด่นและทำหน้าที่ของรูปทรงได้เป็นอย่างดี ซึ่งข้าพเจ้าได้สื่ออารมณ์ในพื้นที่ว่างที่ล่องลอย อ้างว้างและคลุมบรรยากาศบนพื้นที่ว่างให้มีพื้นที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ที่ชัดเจน

วิเคราะห์การจัดโครงสร้างของผลงาน

จากผลงานวิทยานิพนธ์ในชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์จากการจัดองค์ประกอบทางทัศนธาตุออกมาเป็นส่วนๆ และมีการต่อยอดพัฒนาทางแนวความคิดจากขั้นที่ 1 ซึ่งมีผลทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในตัวผลงานและมีความเข้าใจถึงหลักการทางทัศนศิลป์จนทำให้เกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ตอบสนองกับแนวความคิดได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้น ซึ่งจากตัวผลงานในชิ้นนี้จะมีความเป็นเด่น เป็นรอง ดุลยภาพและความขัดแย้งในผลงานสร้างสรรค์ให้มีความสมบูรณ์และความน่าสนใจ โดยข้าพเจ้าได้แบ่งแยกวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคในชิ้นนี้ได้เป็นสัดส่วน ดังนี้



ภาพที่ 4.7

ดุลยภาพ (Balance)

รูปทรงที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำเสนอรูปทรงที่ขนาดใหญ่ 2 รูปทรง เป็นรูปทรงโครงสร้างใบหน้ามนุษย์เป็นรูปทรงหลักซึ่งข้าพเจ้าได้แบ่งรูปทรงใหญ่นี้ออกมาเป็น 2 ส่วน โดยระหว่างกลางของรูปทรงข้าพเจ้าได้ใส่ทัศนธาตุในเรื่องของจุดเพื่อเป็นการถ่วงดุลให้กับตัวรูปทรงทั้งสอง โดยรูปทรงใหญ่ทั้งสองส่วนข้าพเจ้าได้วางองค์ประกอบให้ตรงกัน ซึ่งขณะเดียวรูปทรงใหญ่ทั้งสองก็ทำหน้าที่แสดงความเคลื่อนไหวให้รูปทรงมีความเป็นเอกภาพและมีความสัมพันธ์กัน

ความขัดแย้ง (Contrast)

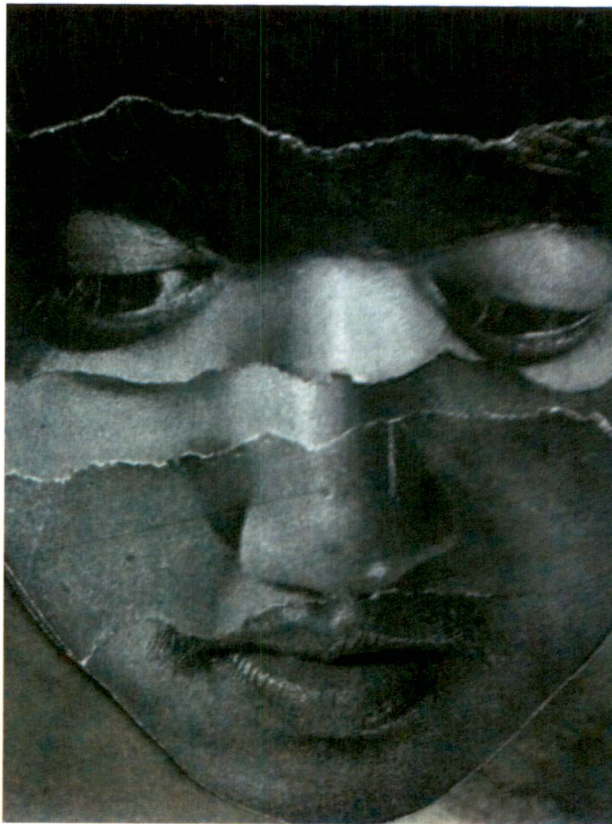
จากลักษณะผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้แบ่งวิเคราะห์ผลงานในด้านความขัดแย้งออกมาเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

ความขัดแย้งของรูปทรง

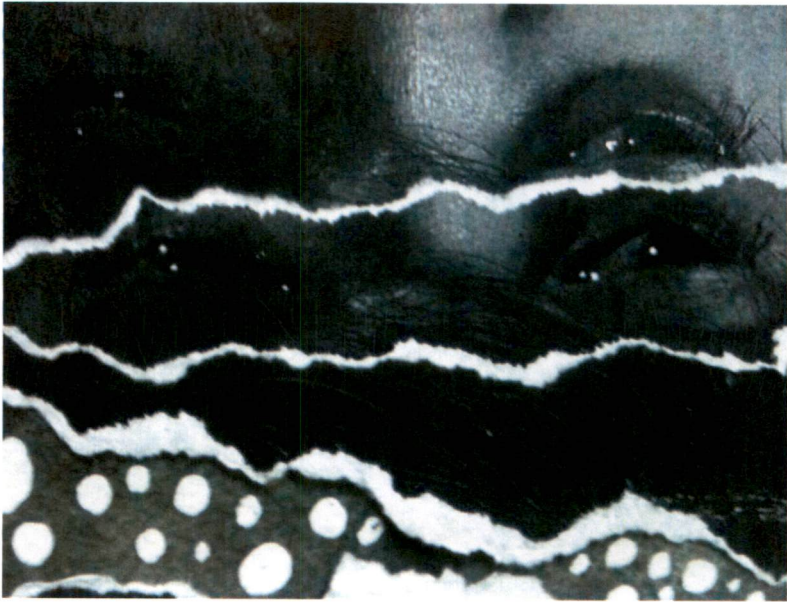
ในผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์รูปทรงที่มีความขัดแย้งที่เกิดจากร่องรอยการฉีกกระดาษจากภายในตัวรูปทรงที่เป็นใบหน้ามนุษย์ที่มีความแตกต่างในด้านขนาด จนทำให้เกิดการทับซ้อน และการลดทอนรูปทรงจากการทำให้เกิดรอยการฉีกขาดเพื่อให้เกิดนัยยะทางด้านความรู้สึกและอารมณ์

ความขัดแย้งของพื้นผิวและน้ำหนัก

พื้นผิวและน้ำหนักที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมาในผลงานชิ้นนี้ มีลักษณะที่แตกต่างและเกิดความขัดแย้งจากที่พื้นผิวบางส่วนมีความละเอียดและหยาบกระด้างของตัวรูปทรงและพื้นหลังที่ว่างอยู่ข้างหลังรูปทรงซึ่งน้ำหนักที่มีความแตกต่างในด้านความเข้มไปจนถึงความอ่อน ดังตามรูปภาพหมายเลข 1 หมายเลข 4 ตามลำดับ



ภาพที่ 4.8 หมายเลข 1



ภาพที่ 4.9 หมายเลข 4

ความเป็นเด่น

จากผลงานการสร้างสรรค์ในชิ้นนี้ ความเป็นเด่นในรูปทรงซึ่งมีขนาดรูปทรงที่มีความเด่นชัดที่ใหญ่และน้ำหนักที่ชัดเจนและมีความน่าสนใจในตัวผลงาน ซึ่งรูปทรงจะมีความละเอียดในเรื่องของน้ำหนักและพื้นผิวที่มีความนุ่มนวลจากการเขียนดินสอไขไลโทนน้ำหนักตามกระบวนการเทคนิคให้มีความกลมกลืนและเกิดปริมาตรที่เด่นชัด ทำให้รูปทรงมีความโดดเด่นได้เป็นอย่างดีและสื่อแสดงออกมาตามแนวคิดของข้าพเจ้าที่ต้องการนำเสนอ

ความเป็นรอง

ในผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้กำหนดความเป็นรองให้กับรูปทรงหมายเลข 4 โดยรูปทรงดังกล่าวนั้นมีขนาดเล็กและอยู่ภายในรูปทรงใหญ่และจากการถูกสร้างร่องรอยพื้นผิวซึ่งแตกต่างจากรูปทรงใหญ่ที่มีความละเอียด และยังถูกแทรกภายใต้ร่องรอยการฉีกขาดทางทัศนธาตุที่ข้าพเจ้าได้วางองประกอบไว้ อีกทั้งยังมีน้ำหนักที่แตกต่างจากรูปทรงเด่นจนกลืนเป็นบรรยากาศที่ว่างระหว่ง แต่ยังคงสร้างมิติของระยะลึกกับตัวรูปทรงอื่นๆ และมีนัยยะในเชิงความรู้สึกที่แฝงอยู่ในแนวตาของอารมณ์ที่ทับซ้อนได้เป็นอย่างดี

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพผลงานชิ้นที่ 1



ชื่อผลงาน Emotion no.1
เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ
ขนาด 60x80 cm

ภาพผลงานชิ้นที่ 2



ชื่อผลงาน Emotion no.2

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ภาพผลงานชิ้นที่ 3



ชื่อผลงาน Emotion no.3

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ภาพผลงานชิ้นที่ 4



ชื่อผลงาน Emotion no.4

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ภาพผลงานชิ้นที่ 5



ชื่อผลงาน Emotion no.5

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ภาพผลงานชิ้นที่ 6



ชื่อผลงาน Emotion no.6

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ภาพผลงานชิ้นที่ 7



ชื่อผลงาน Emotion no.7

เทคนิค แม่พิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 cm

ของตัวเทคนิคผลงาน เพื่อให้ผลงานสร้างสรรค์ออกมาตอบสนองในสุนทรีย์ และตรงต่อแนวคิดให้มากที่สุด

อภิปรายผล

การสร้างสรรค์ผลงานในวิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นการปฏิบัติตามกระบวนการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องโดยได้มีการศึกษาวิเคราะห์ รูปแบบ เนื้อหา เทคนิคกระบวนการสร้างสรรค์จนการต่อยอดทางความคิดและพัฒนารูปแบบจนเกิดผลและสามารถอภิปรายผลของการสร้างสรรค์ได้ดังนี้

ด้านแนวคิด มีการนำเสนอเนื้อหาแนวคิดที่ตอบสนองเกี่ยวกับ สาระรูปทรงจากสภาวะอารมณ์ความรู้สึก โดยได้มีการนำเสนอในด้านความรู้สึก จิตใจและอารมณ์ของตัวข้าพเจ้าจากสภาวะของอารมณ์ความรู้สึกหรือสภาพจิตใจของข้าพเจ้าในขณะนั้น ที่ถูกกระทบกระเทือนจิตใจ

ด้านรูปทรงและรูปแบบ ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงใบหน้าของมนุษย์ที่ข้าพเจ้าเป็นต้นแบบซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยได้มีการจัดองค์ประกอบใหม่สร้างพื้นผิววิเวกรอยให้กับตัวรูปทรงเพิ่มมิติให้กับตัวผลงานโดยการสร้างรอยการฉีกขาดบนตัวรูปทรงของใบหน้า เพื่อเป็นการผลักระยะและสร้างมิติให้มีความลึกเพื่อซ่อนแทรกนัยยะให้กับรูปทรง

ด้านเทคนิค เกิดความเข้าใจและรู้ระบบขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ ซึ่งเทคนิคภาพพิมพ์นี้จะต้องมีการวางแผนงานในการดำเนินขั้นตอนอย่างละเอียดรอบคอบพร้อมกับการรู้จักการแก้ไขปัญหาในเชิงเทคนิคเฉพาะหน้า

ข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ถือเป็นบทสรุปของการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง สาระรูปทรงจากสภาวะอารมณ์ความรู้สึก ได้รวบรวมกระบวนการสร้างสรรค์ไว้อย่างเป็นระบบทั้งด้านแนวคิดเนื้อหา รูปทรง และเทคนิควิธีการ ที่สามารถสื่อออกมาจากแนวความคิดที่ต้องการของข้าพเจ้า โดยข้าพเจ้าได้มีการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียด

ซึ่งวิทยานิพนธ์เล่มนี้สามารถเป็นองค์ความรู้ให้กับผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องสื่อให้ถึงในเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกสภาวะจิตใจที่ถูกผลกระทบจากสิ่งรอบข้างแล้วนำออกมาสะท้อนเป็นกระจกเงาเพื่อบอกเล่าเรื่องราวที่แอบซ่อนอยู่ภายใต้อารมณ์ความรู้สึกเปลือยนอกที่เรียบเฉยแต่ในขณะเดียวกันสิ่งที่อยู่ข้างในกลับตรงกันข้ามจากสภาวะอารมณ์ภายนอกที่ได้สัมผัส

บรรณานุกรม

- กำจร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.2528.
- ชลุด นิมเฒอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.2531.
- ประเสริฐ ศีลรัตน์. ความเข้าใจในศิลปะ. กรุงเทพฯ: o.s.Printing House Co.,LTD.,2525.
- ศรีเรื่อน แก้วกังวาน. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย. 2510.
- สิทธิชัย แสงกระจ่าง (แปล). ศิลปะคืออะไร. กรุงเทพฯ : คมบาง. 2528.
- อารี สุทธิพันธุ์. เข้าใจจิตรกรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาสาราณราษฎ์. 2516

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายเฉลิมวุฒิ เวฬุคามกุล

เกิด 5 เมษายน 2529

ที่อยู่ 226/68 หมู่ 6 ถนน ประชาสโมสร ตำบล ในเมือง อำเภอ เมือง จังหวัด ขอนแก่น 40000

ประวัติการศึกษา โรงเรียนอนุบาลพิมายเด็ก ขอนแก่น

โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาชาย ขอนแก่น

โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ขอนแก่น

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขา ทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

ประวัติการแสดงผลงาน

2548 นิทรรศการผลงานภาพทิวทัศน์ วังเวียง สปป. ลาว ณ หอศิลป์จำปาศรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

นิทรรศการผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ครั้งที่ 2 ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2549 นิทรรศการผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ครั้งที่ 3 ณ หอศิลป์จำปาศรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2550 นิทรรศการผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ครั้งที่ 4 ณ ร้านอาหาร Living Room

2551 นิทรรศการโครงการศิลปนิพนธ์ ครั้งที่ 11 ณ หอศิลป์จำปาศรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 25

2554 นิทรรศการศิลปกรรมชนบทศึกษา "ล่องน่าน" ณ หอศิลป์ริมน่าน

นิทรรศการศิลปกรรมมหาบัณฑิต ครั้งที่ 5 ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

2555 นิทรรศการศิลปกรรม "ปกเปลือยความรู้สึก" ณ หอศิลป์มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก